

veto

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

Minder overheidssteun Leuven

Bijna zes miljoen euro verlies ?

De Leuvense associatie verliest bijna zes miljoen euro aan vaste overheidsinkomsten na de inkanteling van haar hogescholen in de universiteit. Dat becijferde Algemeen Directeur Koenraad Debackere via simulaties, om er onmiddellijk aan toe te voegen: "We werken aan een oplossing."

MAARTEN GOETHALS |

In een vertrouwelijke nota die de redactie in handen kreeg, staan de voorlopige sokkelbedragen die de verschillende associaties na de academisering van de hogescholen in de universiteiten van de Vlaamse regering krijgen. Opmerkelijk is dat de Associatie K.U.Leuven als enige inlevert. Als ze niets onderneemt verliest ze meer dan 5,5 miljoen euro aan de andere instellingen. Zo wordt Brussel 0,9 miljoen euro rijker. Gent en Hasselt krijgen elk een dik miljoen meer. De grootste stijger is Antwerpen, met 2,2 miljoen euro aan extra inkomsten. De winnende instellingen willen over een nieuwe sokkelverdeling onderhandelen, maar koppelen daaraan wel voorwaarden.

GEWICHTSFACTOR

Deze sokkel, ontwikkeld om kleine instellingen te ondersteunen, is een onderdeel van de 'eerste geldstroom' of basisfinanciering door Vlaanderen wordt aangewend voor onderwijsdiensten zoals studietrajectbegeleiding. Het totale sokkelbedrag voor het Vlaams

hoger onderwijs bedraagt afgerond 100 miljoen euro. Als Leuven niet oppast verliest ze ongeveer 10 procent op haar deel van 45 miljoen euro. Op een totaal werkingsbudget van 550 miljoen euro (waar de outputfinanciering mee is opgeteld) komt dat neer op 1 procent van de middelen.

De grootte van de sokkel is het wiskundige resultaat van het aantal opgenomen studiepunten per instelling, vermenigvuldigd met een bepaalde gewichtsfactor. Een instelling moet minstens 90.000 studiepunten hebben om in aanmerking te komen voor de sokkel. Voor instellingen met meer dan 720.000 studiepunten, tellen de studiepunten boven die grens niet mee. Na integratie van de hogeschoolopleidingen in de universiteiten houden een aantal instellingen onvoldoende studiepunten over om nog in aanmerking te komen voor een sokkel financiering. Beide elementen spelen de Associatie K.U.Leuven duidelijk parten.

NIEUW ONTWERP

De resultaten van de simulatie zijn zorgwekkend te noemen, wat de

"Kunstenaars in IJsland voelen zich vrijer"

Jóhann Jóhannsson's nummers wekken vaak beelden op van een tragisch verleden, gericht is op een hoopvolle dageraad. Muziek met een hart, zo hebben we het graag. p.7.

CHRISTOPHE MEUSEN

associatie echter nuanceert. "Toen we vier jaar geleden het financiersdecreet onderhandelden, werd door alle betrokkenen gekozen voor een sokkelmodel dat klopte met de realiteit op dat ogenblik," verduidelijkt Debackere, die er toen bij was namens Leuven. "Intussen is er zoveel veranderd dat het model moet aangepast worden. Ik zie niet in waar ik en de andere ontwerpers een fout hebben gemaakt."

Is Leuven slachtoffer van haar eigen ambitie? "Het kan niet dat

een instelling die het even goed blijft doen zowel voor als na de integratie, getroffen wordt door een niet aangepast rekenmodel," verdedigt Debackere zich. "Ik verwacht niet dat we dit in twee maanden zullen oplossen, maar wees gerust: we doen ons best en momenteel wordt aan een aantal oplossingspistes gewerkt."

Ook het onderwijskabinet van Vandenbroucke is op de hoogte van de situatie. "Maar ook wij hadden de verschuivingen niet ingecalculleerd," geeft kabinetsmedewerker Tom Dekeyzer toe. "Door de effecten van de integratie gaan we de volgende jaren het decreet herbekijken waar nodig."

SOKKEL

De sokkel zal niet het enige punt ter discussie zijn, meent Dekeyzer. Dat maakt nieuwe onderhandelingen mogelijk tussen de verschillende associaties, die er in de huidige berekeningen fors op vooruitgaan en nu schoon hun kansen kunnen zien om het Leuven lastig te maken. Noch het kabinet noch Debackere zien het zo 'n vaart lopen. "Dat ook de commissie-Soete, die zich buigt over de optimalisatie van het hoger onderwijs en eerder deze week nog een rapport uitbracht, over de kwestie gewag maakt, betekent dat

hierover een principiële goedkeuring bestaat (De commissie stelt wel geen alternatief voor, red). Het is niet enkel een problematiek van de associaties, maar ook van meerdere individuele instellingen," sust Debackere.

BESPREEKBAAR

"Indien alles bespreekbaar is, zijn we ook bereid een nieuw model te onderhandelen." Dat stelt de voorzitter van de Brusselse associatie, Jean-Luc Vanraes. "Als er geen tegemoetkomingen zijn, is Brussel niet bereid een stap terug te zetten, anders wordt het financieel onleefbaar voor ons."

Antwerpen zit op dezelfde golf- lengte. "Iedereen is vragende partij om het dossier te herbekijken. Maar het mag niet bij de sokkel blijven," zegt Walter Nonneman, voorzitter van de Antwerpse associatie. "Iedereen heeft problemen en als we een beetje oog hebben voor elkaar, kunnen we tot een gezamenlijke oplossing komen." Nonneman hoopt dan ook op een open houding van Leuven. "Dit gaat over de toekomst van het hoger onderwijs en het kan niet dat Leuven zich alleen zou bekommeren om de eigen uitbreiding, zoals in het verleden."

De Lijn controleert

Menig student te Leuven reist dagelijks met de bus. Veel studenten maken ook gebruik van de gratis Lijnkaart die hen werd verleend door onze Alma Mater. Jammer genoeg is een dergelijk kaartje klein en wordt het al eens te vaak vergeten of wordt het niet correct gebruikt. Welnu, menig student in Leuven zou deze en volgende week wel eens tegen de lamp kunnen lopen en riskeert daardoor een onaangename boete.

De Lijn heeft namelijk het plan opgevat om de controles deze en volgende week zwaar op te voeren. Controleurs worden erop uitgezonden om studenten, alhoewel

die sowieso gratis rijden, aan een geduchte controleprocedure te onderwerpen.

BENODIGDHEDEN

Wat heb je nodig om zonder kleerscheuren deze controle door te komen? Basis zijn natuurlijk uw (eigen) studentenkaart en bijhorende Lijnkaartje waarop je naam en je studentnummer vermeld zijn. Een paspoort kan ook immer van pas komen want soms zou men nog eens ambetant kunnen doen vanwege het oude fotootje op je studentenkaart waar je nu in de verste verte niet meer op gelijkt.

Zwartrijden is dus afgeraden deze en volgende week!

GRATIS LIJNKAART

Had je nog niets gehoord van de gratis Lijnkaart en vraag je je af hoe het precies zit? Het zit zo: bij het inschrijven in de universiteit heb je een reeks van brieven en vouchers (bijvoorbeeld voor de campuskaart) ontvangen. Eén van die brieven geeft je recht op een gratis Lijnkaart die op te halen valt in de Lijnwinkel.

Vroeger werkte deze kaart ook in het Kortrijkse waar de campus Kortrijk gesitueerd is, maar we betwijfelen op het nog steeds zo is. De Kortrijkzaan te Leuven mag het altijd eens uitproberen en ons daarvan verslag uitbrengen.

(PB)

(advertentie)

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

**Veto trakteert:
5 duotickets
Dirty Mind
(kijk op p. 10)**

35 jaar Veto (2): De spelling-Geerts Resepsie zonder sjampanje

Veto bestaat 35 jaar, en dat zal geweten zijn. Wekelijks belichten we een aspekt uit onze rijke geschiedenis. Vandaag zijn Veto's alternatieve spellingsregels aan de beurt.

KEN LAMBEETS |

Wie door oude Veto's bladert, bekruipt wel eens het gevoel dat er vaak gezondigd werd tegen de spellingsregels. Laat je niet misleiden: die alternatieve schrijfwijze was een bewuste keuze. Tijdens de eerste jaargangen werd er een soort fonologische spelling gehanteerd, zonder daarin erg konsekwent te zijn. Die houding vormde toentertijd geen uitzondering: ieder zichzelf respecterend socialisties medium was contrair, zelfs in z'n spellingsregels.

Medio jaren '80, alweer even na de wilde jaren, stapte men over naar de morfologosie spelling zoals we die heden ten dage kennen. Maar niet voorgoed: op 9 januari 1995 verschenen er plots weer woorden als *roete*, *sjokola* en *ginekologen* in Veto. In een kadertje op de voorpagina werd meegedeeld dat men voortaan zou schrijven volgens de spelling-Geerts. Dit als statement: men wou protest optekenen tegen "de onzinnige argumenten die in de besluitvorming over de spelling en de publieke opinie telkens weer naar voren komen."

DISKUSSIE

Wat was er gebeurd? In 1990 kreeg een tienkoppige commissie onder leiding van professor taalkunde Guido Geerts de opdracht om de spelling te herzien. Meer dan vijf jaar werd er intensief aan deze spelling gewerkt. Bedoeling was de morfosyntaxis van het Nederlands te vereenvoudigen. Je weet wel, die enge regels die menig eindredacteur overuren bezorgen.

Maar het noodlot sloeg toe: een perslek beknotte de levensduur van de spelling-Geerts. *De Standaard* betreurde dat champagne voortaan als sjampanje geschreven zou worden. Quod non: woorden van vreemde afkomst blijven in de Spelling-Geerts behouden, maar het kwaad was geschied. De dag daarop schoten de Vlaamse ministers van Onderwijs en Cultuur het voorstel af. Vele jaren later zei Geerts daarover in *De Morgen*: "Dat heeft me nog het meeste pijn gedaan, dat het voorstel zonder meer werd afgeketst. Niemand wist waar het presies over ging, maar iedereen was het erover eens dat die spelling nooit ingevoerd mocht

worden. Ik betwijfel zelfs of er ooit iemand de regels bekeken heeft. Het kind is simpelweg met het badwater weggegooid."

Maar niet door Veto, dat prompt besloot de spelling-Geerts te hanteren. De transparante spellingsregels werden een extra argument om nieuwe medewerkers te rekruteren.

Tot jaargang 29 werd de spelling-Geerts volgehouden. Op 25 november 2002, na een weekend van discussie, viel dan toch het doek over Geerts. "De toenmalige verontwaardiging was verdwenen en de lezer wist niet meer waarom Veto spelt zoals het spelt," argumenteerde hoofdredacteur Thomas Leys. "Aanvankelijk was de spelling iets speciaals en konden de lezers het aanvaarden, maar langzaam is de relevantie ervan verdwenen." Tot vandaag is Veto een van de grootste bronnen van de spelling-Geerts.

Het laatste woord is voor professor-emeritus Geerts. "Mocht ik opnieuw de opdracht krijgen de spelling te hervormen, ik zou het op presies dezelfde manier doen." Hulde aan de man.

Advies Academische Raad

Geen screening rector-kandidaten

De Academische Raad (AR) van de K.U.Leuven vindt het niet opportuun kandidaat-rectoren vooraf te screenen aan de hand van het 'profiel van de rector'. Dat laat aftredend rector Marc Vervenne weten via een mail aan de voltallige universitaire gemeenschap. De AR geeft nu het advies aan de Raad Van Bestuur (RvB) om de procedure van de vorige rectorverkiezingen te behouden, zij het onder licht gewijzigde vorm. Iedereen die zich kandidaat wil stellen voor de rectorverkiezingen moet in totaal 90 handtekeningen verzamelen van minstens 20 kiesgerechtigden per groep.

MAARTEN GOETHALS & KEN LAMBEETS |

Vervenne stelt ook voor "de bespreking ervan te koppelen aan een grondige heroverweging van de re-

glementering in het academiejaar 2009-2010". De screening kon bij weinigen op symphatie rekenen en deed de gemoederen tijdens de open faculteitsraden, waar het concept werd voorgesteld, vaak verhit-

ten. Ondemocratisch en ontransparant, heetten de belangrijkste tegenargumenten. Met een onlinepetitie — die meer dan 1900 handtekeningen verzamelde van alle geledingen van de universiteit — zetten enkele kwade professoren hun decanen onder druk het voorstel af te keuren. Het is nu aan de RvB, die volgende week dinsdag samenkomt, om het advies te volgen of naast zich neer te leggen. Aangenomen wordt dat de externe bestuurders het eerste zullen doen. Zoniet dreigt "een oorlog aan de K.U.Leuven", aldus een AR-lid.

Splinter |

Leuven duurzaam?

Twee opvallende persberichten trokken de afgelopen week de aandacht. In het eerste las ik dat bijna 350 burgemeesters zich engageerden om hun stad duurzamer te maken. Voor België uitten de burgemeesters van Antwerpen, Brussel, Genk, Gent, Hasselt en Luik formeel hun wil om de CO2-uitstoot van hun stad tegen 2020 met 20% te verlagen en allerlei andere duurzame initiatieven uit te werken.

Een tweede persbericht maakte gewag van WWF's *Earth Hour*. Dat WWF spoorde in 2007 de stad Sydney aan om gedurende een volledig uur zo veel mogelijk verlichting uit te schakelen. Vorig jaar volgden heel wat andere steden — dit jaar zouden zelfs meer dan 1000 steden meedoen. Volgens het persbericht van WWF tekenden in België alvast "de belangrijkste steden (...)" Brussel, Antwerpen, Gent, Luik en Namen".

Misschien dat u het zichzelf al afvroeg: "Waar is Leuven in dat lijstje?" En inderdaad, Leuven lijkt op sommige vlakken nog serieus de boot te missen. Leuven profileert zich graag als duurzame stad, en heeft daar toch ook al de nodige erkenning voor gekregen — getuige het bordje op het Fochplein. Daarnaast neemt de stad Leuven deel aan het Klimaatwijkenproject, stimuleert ze de samenaankoop van dakisolatie en zonnepanelen en is er de intensieve samenwerking met het Netwerk Duurzaam Leuven. Het zijn echter veelal initiatieven die van buitenaf komen, en niet vertrekken vanuit een intrinsieke motivatie van de stad zelf. Dat verklaart ook meteen weer de afwezigheid van Leuven in bovengenoemde projecten.

Uiteraard beslist de stad zelf

welke initiatieven zij ondersteunt. Maar dergelijke relatief eenvoudige beslissingen maken een groot verschil op het vlak van de bewustmaking. Net daarom lijkt het me aangewezen dat ze ten volle ondersteund worden. Het zijn bovendien net deze gemiste kansen op rij die de geloofwaardigheid van Leuven als duurzame stad aantasten.

Een ander merkwaardig feit draait om het prestigieuze Tweewatersproject. Om en aan de Vaartkom plant een particuliere (!) projectontwikkelaar woongelegenheden voor een 5000-tal mensen. Toen op een infoavond gevraagd werd naar het aandeel van studentenhuysvesting, antwoordde men dat daar geen plaats voor was en dat de stad meer neigde naar het groeperen van studenten.

Uiteraard kan een overheid een privébedrijf niet verplichten bepaalde bevolkingsgroepen mee in het project op te nemen, maar het lijkt me absurd dat in de studentenstad bij uitstek zelfs niet de moeite gedaan wordt om te vragen of ook studenten hun plaats kunnen krijgen in belangrijke nieuwbouwprojecten of integendeel, dat groepen mensen geconcentreerd worden. Dat is absoluut niet de juiste manier om tot een duurzame samenleving en wereld te komen. Deze heeft alleen kans op bestaan als rekening wordt gehouden met alle mogelijke aspecten.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Deze Splinter geeft enkel de mening weer van een gefrustreerde alternatieveling. Hecht er dus maar niet al te veel betekenis aan.

WAAROM VIS ETEN ONGEZOND IS	3
RECTOR ALAIN VERSCHOREN	4
PROFESSOR PAUL MOYAERT: ONDER DE TOGA	11
K.U.LEUGEN	13

Dagboek van kandidaat-rector Geert Janssen |

Mensen zijn niet dom

Officieel bekend zijn de kandidaturen voor de rectorverkiezing nog niet, maar voor Geert Janssen, student en rector-kandidaat, is elke dag van tel. Naast een internetcampagne, een persoonlijk charmeoffensief en een kennismakingsinterview (zie pagina dertien) kan je vanaf vandaag ook zijn hoogst persoonlijk mijmeringen volgen in Veto.

DAGBOEKSCHRIJVER |

Maandag. «*The best way to predict the future is to create it*," adviseerde Peter Drucker al. Dat moet je mij geen tweemaal zeggen. Enkele minuten geleden heeft de Academische Raad een advies uitgesproken over de te volgen procedure tijdens de komende rectorverkiezing. Het voorstel dat op tafel lag — ook wel het *fuck-Geert* Janssen-voorstel genoemd — werd afgekeurd en de oude regeling is

min of meer behouden. Het advies wordt 'negatief' genoemd, omdat het een voorstel afschiet, maar positiever kan de dag voor mij niet meer worden.»

«Niet dat ik het niet heb zien aankomen. Integendeel: in deze cruciale tijden staat niemand met ambitie aan de zijlijn. De toekomst van de universiteit is te belangrijk om ze in handen te geven van incompetentelingen, of ze nu een doctoraat hebben gemaakt of niet. Dus heb ik het lot een zetje gege-

ven en mijn stille steuners een duidelijke opdracht: zorg ervoor dat het *fuck-Geert* Janssen-voorstel gekelderd wordt. Ze hebben het slim aangepakt, mijn mannetjes, maar minder had ik ook niet verwacht. Daarin ligt misschien wel mijn belangrijkste troef: ik heb een neus voor mensen, ik weet hoeveel iemand aankan, wanneer ik iemand kan gebruiken.»

«Onze strategie was eenvoudig. Primo: onenigheid scheppen tussen de vertegenwoordigers. Secundo: hier en daar emotionele reacties loslaten op het voorstel, zodat de tegenreactie van de vertegenwoordigers hardvochtig en arrogant zou overkomen. Tertio: het idee lanceren dat het goedkeuren van het voorstel een crisis zou installeren aan de top van de universiteit. Sa-

men met de angst is de rest vanzelf gekomen. Mensen zijn niet dom, je moet ze gewoon de juiste richting uit sturen.»

Woensdag. «Mijn gedachten dwalen af naar de elfde, twaalfde eeuw. Ik zie de eerste universiteiten voor me tot leven komen, Italiaanse woorden weergalmen tussen de zware muren. Plots maken enkele professoren een korte buiging. Ze ruimen baan voor de rector, die minzaam glimlachend een praatje komt slaan. Zijn studiegerei wordt gedragen door een weinig opvallende jongeman. Het is geen droom: de rectoren van de eerste universiteiten waren studenten, zij hielden de instellingen in stand. Wat vermag een student van de eenentwintigste eeuw dan wel? Is het een droom te geloven in eman-

cipatie?»

Vrijdag. «Wachtend op de trein spreekt een studente me aan. Tranen blinken op haar breekbaar gezichtje. Ze vertelt over haar broer, die drie weken geleden nog studeerde aan de K.U.Leuven maar ons nu ontvallen is. De te hoge Alma-prijzen werden hem te veel, de honger maakte het werk af. Zulke toestanden maken me kwaad. Maar ze sterken me ook in mijn overtuiging door te gaan. De familie wens ik veel kracht toe in deze moeilijke periode. Kleine Benjamin zal een mooie plaats krijgen in mijn hart en mijn beleid.»

Zondag. «De eucharistieviering laadt me op, ik kijk de week vol goede moed tegemoet. Ook vandaag begint de toekomst.»

Vlaamse Hogescholenraad trekt aan de financiële noodbel

De hogescholen kraken onder de crisis

Als de volgende Vlaamse regering geen extra financiële inspanning levert, dreigen er meer dan 250 afvloeiingen bij het voltallige onderwijzend personeel aan de hogescholen. "Dat gaat onvermijdelijk gepaard met kwaliteitsverlies," klinkt het bezorgd.

MAARTEN GOETHALS |

De komende maanden gaat de Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA), die de regering adviseert inzake hogeschoolmaterie, alle politieke partijen af. "We hopen dat deze oor hebben voor onze verzuhtingen en deze vervolgens neerschrijven in hun partijprogramma's. We hopen dat onze vraag naar meer centen in het

nieuw regeerakkoord komt," zegt kersvers VLHORA-voorzitter, Toon Martens. Afgelopen week uitte hij in een communiqué en tijdens een persgesprek zijn vrees over de toekomst van de hogescholen. "Naast intenties vragen wij ook realisaties van de overheid. Indien nodig voeren we terug acties."

De laatste twee jaar zijn de algemene werkingskosten voor de hogescholen gestegen, maar dat

ging niet gepaard met een stijging van de inkomsten. Dat is de kern van het probleem, meent Martens. Door een incorrecte indexering verliezen de hogescholen 13,7 miljoen, berekende VLHORA uit. Als tegen 2010 de nieuwe Vlaamse Regering de budgetten niet heeft verhoogd, zullen de hogescholen genoodzaakt zijn over te gaan tot afdankingen. "De afvloeiingsprogramma's liggen al in de schuif," klinkt het.

Naast het verdwijnen van 250 jobs, vreest de VLHORA ook "een bedreiging van de hoge kwaliteit van het onderwijs". "En dat kan toch niemand's bedoeling zijn," vraagt Martens zich retorisch af.

"Het onderwijs is ook een belangrijke partner binnen talentontwikkeling en innovatie. Het is onontbeerlijk voor de realisatie en uitbouw van Vlaanderen als topregio binnen Europa. Excelleren op elk maatschappelijk domein is echter enkel mogelijk indien iedereen zijn verantwoordelijkheid ten volle neemt, ook de overheid."

INDEXERING

"Hoewel het kabinet onderwijs de laatste jaren meer geld in het hoger onderwijs heeft gepompt, bleek dit voor extra taken, zoals academisering en meer aandacht voor diversiteit. Wat wij nu vragen zijn extra middelen zodat we gewoon kunnen doen wat we nu doen, en dat is kwaliteitsvol les aanbieden. We pleiten dan ook voor een correcte indexering en een financiële injectie om de precaire situatie waarin de instellingen zich opnieuw dreigen te bevinden af te wenden," aldus Martens, tevens directeur van de KHLeuven.

STRAAT OP

"Hoewel het crisis is en het nu misschien niet de beste periode is om extra middelen te vragen, moet er toch dringend meer geïnvesteerd worden in de hogescholen." Om zijn noodkreet kracht bij te zetten, laat

Martens weten dat indien de volgende regering geen bijkomende middelen genereert, acties niet zullen uitblijven. "Als de normale democratische pistes niet werken, dan gaan we terug met alle onderwijsactoren de straat op zoals vorig jaar. We vragen eigenlijk niet meer dan waar we eigenlijk recht op hebben."

"Nochtans heeft Frank Vandembroucke zich verbonden tot de fameuze 2%-norm," aldus Martens die de Minister van Onderwijs op zijn belofte wijst. De Europese Commissie stelde enkele jaren geleden dat 2% van het Bruto Nationaal Product (BNP) naar het hoger onderwijs moet gaan. "Gemiddeld zitten de lidstaten van de OESO aan 1,5%, Vlaanderen maar aan 1,2%." De VLHORA is dan ook van mening dat Vandembroucke zijn eigen woorden niet uitwerkt in concrete daden en de ernst van de situatie niet correct inschat. "Evenwel heeft hij gezegd dat regeringen niet kunnen volstaan het belang van het hoger onderwijs te erkennen, zonder daar financiële consequenties aan te verbinden."

Het is vooralsnog wachten op een officieel antwoord van het kabinet.

Kort

LEUVEN HUISVEST

Vorige week kreeg onze alma mater het groene licht om te starten met de bouw van een nieuwe studentenresidentie. Deze nieuwe residentie zal gebouwd worden op de hoek van de Tervuursevest en de Koning Boudewijnlaan in Heverlee en zal 262 studentenkamers, 16 studio's en 4 appartementen tellen. En zal over twee jaar klaar te zijn.

GENT PROBEERT TE HUISVESTEN

Daar waar de K.U.Leuven probeert het tekort voor te zijn en nu alvast meer te investeren in residenties, werd Gent in snelheid genomen. Om de grote toevloed aan studenten aan te kunnen werd er daar nu beslist om containerkotten te bouwen. Deze kamers zullen eveneens aan een 250 studenten plaats bieden en volgend jaar hopelijk klaar zijn.

DOORBRAAK

Onderzoekers van de K.U.Leuven hebben een cruciale schakel ontdekt in de evolutie van de ziekte van Alzheimer. Door deze doorbraak kan er mogelijk een therapie ontwikkeld worden waardoor de vordering van de ziekte kunnen afremmen. Alzheimer genezen is, zeggen de onderzoekers, waarschijnlijk nooit mogelijk.

(RM)

Onderwaterfotograaf Dos Winkel over gevaren voor de zee

"Wat is er mis met vis?"

Zelfs waar we het niet kunnen zien, verdwijnen in hoog tempo belangrijke ecosystemen. Voor de verwoesting onder water geeft diepzee-fotograaf Dos Winkel een verklaring in "Wat is er mis met vis! en visolie" Op uitnodiging van EVA (Ethisch Vegetarisch Alternatief) toonde hij vorige zaterdag nogmaals het verband tussen visvangst, milieu en gezondheid.

LIESBET COOLEN |

Veto: Hoe komt het dat de zeeën steeds leger worden?

Winkel: «Dat is vooral het gevolg van allerlei aspecten van de visserij: overbevissing, illegale visserij, diepzeevisserij, long lining. Een belangrijke factor is ook de bijvangst. Al naar gelang de soort visserij is er meer of minder bijvangst. De sleepnetten die de bodem leeg schrapen hebben zelfs meestal tussen de 70 en 90% bijvangst. Al deze ongewenste vangst gaat dood terug over boord. Geen enkel systeem ontkomt eraan. In de kilometers lange verticale netten — de muren des doods — blijven walvissen met hun snuiten steken, de haken in de netten van longliners spiesen zelfs de snavels van vogels. Wist je dat er enkel door visserij om de drie minuten een zeezoogdier sterft? En elke minuut een zeeschildpad.»

Veto: Als oplossing wordt vaak kweekvisserij voorgesteld.

Winkel: «Kweekvisserij is geen oplossing, maar verergert het probleem alleen maar. Veel viskweek gebeurt in grote kooien in open zee. Doordat zo veel vissen op een kleine oppervlakte worden samengebracht, ontstaan er vaak epidemieën. Die kunnen wel bestreden worden met grote hoeveelheden antibiotica en antizeeluis medicatie, maar die vismedicatie bereikt natuurlijk niet de wilde vissen. Zij zijn ondertussen wel besmet.»

«Bovendien werkt de aanleg van kwekerijen volkomen tegen-

strijdig omdat het voedsel dat vissen nodig hebben zelf vis is. Veel vissoorten zijn carnivoor. Om een kilo kweekvis op ons bord te krijgen, moet er eerst twee à zes kilo wilde vis worden gevangen en tot visvoer verwerkt. Dat is een krankzinnige situatie.»

SCAMPI

De gevolgen strekken nog verder. Door vissoorten uit bepaalde ecosystemen te verwijderen, nemen we ook meteen het voedsel van andere onderwaterdieren weg. Op Antarctica dreigen de walvissen van voedsel verstoken te raken doordat de krabbetjes die ze eten momenteel in massale hoeveelheden door fabriekschepen gevangen worden

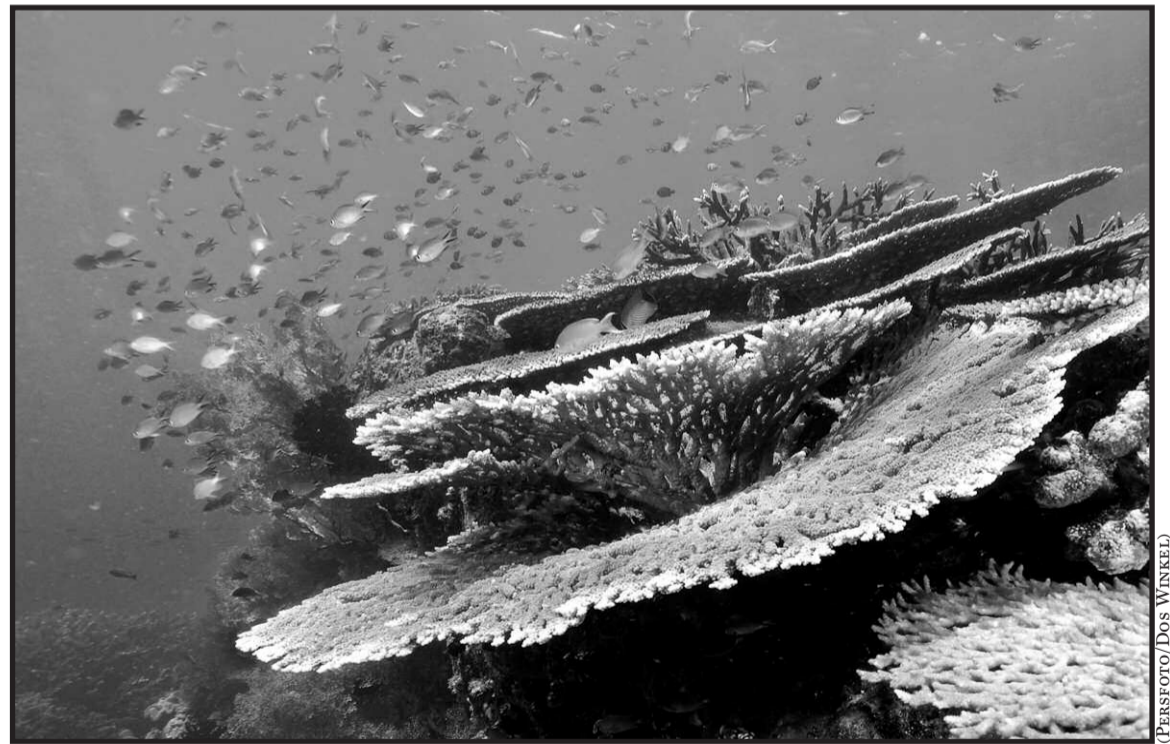
Als onderwaterfotograaf zie ik de verwoesting overall. Van alle koraalriffen ter wereld is nog maar 15% gezond. Mangrovebossen worden met de grond gelijk gemaakt om er scampikwekerijen te plaatsen. Nog maar 10% ervan blijft intact. Ecosystemen geraken hierdoor ernstig ontregeld.

Veto: Kan het onderwaterleven zich ooit nog herstellen?

Winkel: «Alleen als een groot deel van de wereld zou stoppen met het eten van vis. En dan nog is er meer nodig. Als ook de vervuiling zou stoppen, kost het nog vier à vijfhonderd jaar om de zeeën schoon te krijgen. Pas dan is herstelling mogelijk.»

Veto: Speelt het broeikas-effect hierin ook een rol?

Winkel: «Natuurlijk, 4/5de van de wereld bestaat uit oceaan. De te-

(PERSFOTO/DOS WINKEL)

loorgang van koraalriffen heeft onder andere te maken met de hogere watertemperatuur. Bovendien wordt het broeikas-effect zelf versterkt door visvangst. Vissen laten in hun ontlasting namelijk calciumcarbonaat achter dat langs een ingewikkeld chemisch proces wordt omgezet in zuurstof. Doordat de zeeën steeds leger worden, wordt er te weinig zuurstof afgegeven en stijgt ook de CO₂-concentratie. We hebben vissen dus nodig, niet om te eten, maar om te ademen.»

DIOXINE

Veto: Bevat vis geen noodzakelijke voedingsstoffen?

Winkel: «Er is tegenwoordig een hele omega-3-hype, maar over de precieze waarde van die vetzuren wordt in de wetenschap heftig gediscussieerd. Nu neem ik geen

standpunt in, maar in mijn boek wil ik de mythe rond vis en visolie wel nuanceren. Omega-3 vetzuren zijn ongetwijfeld noodzakelijk, maar je hoeft ze niet via vis op te nemen. Vissen zelf krijgen de stof namelijk binnen via plantaardig plankton (*organismen die in het water leven, red.*) dat ze bij het ademen automatisch binnenkrijgen. Beter dan vis te eten, gaat men voor de opname van omega-3 dus tot de rechtstreekse bron. Deze omega-3 houdende algensoorten zijn ook voor de mens perfect eetbaar. Een groot voordeel is bovendien dat deze algen vrij zijn van gifstoffen. Vissen, daarentegen, slaan alle gifstoffen gemakkelijk op. PCB's, dioxines, zware metalen en brandvertragers komen allemaal in gevaarlijke hoeveelheden in de zee terecht en worden opgeslagen in het vetweefsel van vissen. Ironisch ge-

noeg is hetzelfde vetweefsel tegelijk de opslagplaats van omega-3 vetzuren. Vissen leven niet lang genoeg om verschijnselen te vertonen. Mensen wel.»

Veto: Heeft visconsumptie nog andere nadelen voor de wereld boven water?

Winkel: «Nauwelijks bekend is de invloed van visvangst op de Noord-Zuid verhouding. In het zuidelijk halfrond is men meer afhankelijk van vis voor eiwitten, maar gulzige visserij voor het Westen steelt gewoon hun vis. Hierdoor is er langs de kusten in Afrika, zoals bijvoorbeeld bij Senegal en Mauritanië, op veel plaatsen alleen nog kwallen en plankton te vinden.»

Wie meer wil weten over het werk van Dos Winkel en zijn vrouw Bertie: www.dos-bertie-winkel.com

Interview met Antwerpse rector Alain Verschoren

“Onderscheid tussen hogeschool en universiteit vrijwaren”

Terwijl de K.U.Leuven zich opmaakt voor een cruciale rectorsverkiezing, is de Universiteit Antwerpen (UA) al een tijdje gekomen van een verkiezing met een hoog thrillergehalte, te wijten aan een ex aequo en een leemte in het verkiezingsreglement. De uiteindelijke winnaar, professor Alain Verschoren, staat intussen een halfjaar aan het roer van de derde grootste universiteit van Vlaanderen.

SIMON HORSTEN & ROEL MOEURS |

Veto: Tijdens de rectorsverkiezingen van vorig jaar, na de onbesliste tweede stemronde, zei u dat het geen zin had de patstelling op te lossen door 'en petit comité' te beslissen wie rector zou worden; u pleitte voor een derde stemronde.

Rector Alain Verschoren: «De leiding van een instelling moet gedragen worden door de instelling zelf. Tot nu toe werken we aan de UA

Economische Wetenschappen (TEW), een universitaire opleiding. Die eerste opleiding moet plots academiseren. Moeten wetenschappers dan zelf al dat wetenschappelijk onderzoek gaan doen? Voor mijn part niet: het fundamentele onderzoek kan gedaan worden bij TEW en bij Handelswetenschappen kan men dat dan in praktijk brengen.»

«De aanvankelijke invulling die aan de associaties werd gege-

“Eén universiteit Vlaanderen is een gevaarlijke utopie”

met een systeem van kiesmannen en -vrouwen die worden aangeduid nog voordat de kandidaten bekend zijn. Dat systeem zou ik willen aanpassen voor de volgende verkiezingen. Meer zelfs: ik ben voorstander van écht universiteitsbrede verkiezingen, waarbij niet enkel bepaalde vertegenwoordigers kunnen stemmen, maar iedereen — al zou er natuurlijk een weging moeten zijn die de vooraf bepaalde stemverhoudingen tussen de geledingen in het kiescollege in rekening brengt. Het is nog een prematuur idee en de invoering ervan zou een proces van lange duur zijn, maar ik denk dat zulke democratische verkiezingen de beste garantie zijn op een grote gedragenheid van de rector binnen zijn instelling.»

Veto: Volgt u de ontwikkelingen van de rectorsevaluatie en -verkiezing aan de K.U.Leuven?

Verschoren: «Natuurlijk volg ik die. Ik zie mijn collega's op regelmatige basis in de Vlaamse Interuniversitaire Raad (waarvan rector Vervenne momenteel de voorzitter is, red.) en ook oud-rector Oosterlinck ken ik goed.»

«Ik wil me niet bemoeien met de interne keuken van de Leuvense universiteit, maar ik vind wel dat het mandaat van een verkozen slechts verlengd of verkort mag worden door de kiezers zelf.»

KUNSTENAAR

Veto: In uw verkiezingsprogramma ging heel wat aandacht naar de associaties en de manier waarop die evolueren.

Verschoren: «Kijk, het oorspronkelijke opzet van de associaties was het creëren van samenwerkingsverbanden om een wetenschappelijke component te delen, waardoor de hogeschoolopleidingen van het lange type konden 'academiseren' of ingebed worden in wetenschappelijk onderzoek. Onderwijs dat gebaseerd is op onderzoek hoeft trouwens niet per definitie aan de universiteit plaats te vinden: zolang de docenten voldoende actief betrokken bij het onderzoek, kan hun onderwijs perfect op een andere plek gebeuren.»

«Neem nu het voorbeeld van de Handelswetenschappen, een hogeschoolopleiding, en Toegepaste

Wetenschappen, is echter stilaan veranderd. Van louter samenwerkingsverbanden neigt men er nu naar alle geacademiseerde hogeschoolopleidingen in de universiteiten op te nemen. Ik zie echter een duidelijk verschil tussen universitaire en een aantal academische opleidingen, waarmee ik onder andere van mening verschil met de Leuvense associatievoorzitter Oosterlinck. Hogeschoolopleidingen, ook de geacademiseerde, zijn opleidingen die in eerste instantie leiden tot een beroep. De onderzoekscomponent is belangrijk maar die volstaat niet om alle academische opleidingen meteen als universitaire opleidingen te gaan beschouwen.»

Veto: Vreest u dan voor de 'verhogeschoolisering' van de universiteiten, zoals sommigen het noemen?

Verschoren: «Ik denk niet dat er uitsluitend negatieve gevolgen zouden zijn bij het opnemen van de academische opleidingen in de universiteiten. Zo kunnen wij bijvoorbeeld zeer veel leren van hogescholen, die vaak veel meer met de onderwijspraktijk rekening houden.»

«Maar het is belangrijk een onderscheid te vrijwaren tussen hogeschool- en universiteitsopleidingen, zeker voor wat betreft de professionele opleidingen, maar in zekere mate ook voor de geacademiseerde. Die hebben vaak een erg verschillend profiel. Denk maar aan de ingenieurs. De Industriële Wetenschappen staan klaar om een universitaire opleiding te worden. Maar daar heb je natuurlijk de burgerlijke ingenieurs. Nu zijn er mensen uit het bedrijfsleven die vragen om van de industriële zeker geen burgerlijke ingenieurs te maken, aangezien die laatste — misschien wat overdreven — vooral zo snel mogelijk op de zesde verdieping willen zitten en een bedrijfswagen

“Het Leuvense concept is ook niet alles”

willen hebben. De industriële ingenieurs durven daarentegen nog hun handen uit de mouwen te steken, wat wel eens zou kunnen veranderen als ze door de universiteit worden opgenomen.»

«Hetzelfde verhaal geldt voor de docenten: moet elke lesgever in een geacademiseerde opleiding een doctoraat hebben gemaakt? Wie heeft er bijvoorbeeld baat bij dat lesgevers in kunstopleidingen een doctoraat zouden hebben? In de wetenschappen heeft een doctoraat een meerwaarde, om bijvoorbeeld een academische job te kunnen vinden, maar gaat een kunstenaar sneller een galerij kunnen aanspreken omdat hij een doctoraat heeft?»

«In ieder geval pleit ik niet voor één groot universitair systeem, maar gewoon voor een maximale samenwerking tussen hogescholen en universiteiten. Een integratie tot op zekere hoogte, dus, zonder dat een van beide wordt opgeslokt.»

Veto: Uit uw voorbeelden blijkt dat u erg veel belang hecht aan de marktwaarde van een diploma. Vindt u het zinvol opleidingen te definiëren vanuit het beroepsleven?

Verschoren: «De universiteit moet antwoorden formuleren op vragen die nog niet gesteld zijn en de markt zo voor zijn, maar laten we eerlijk zijn: je moet ook ten dienste staan van die markt.»

wat tot nog toe het minste aan bod is gekomen, is optimalisatie — wat overigens iets anders is dan rationalisatie. Nochtans is dat een belangrijke kwestie. Ik vind bijvoorbeeld dat naast het 'inkantelingsmodel', waarbij de academische op-

“De aanvankelijke invulling van associaties is veranderd”

leidingen van de hogescholen en universiteiten één grote instelling gaan vormen, ook alternatieven bespreekbaar moeten zijn. Want het Leuvense concept is in mijn ogen ook niet alles, het lijkt wel op een olievlek in het Vlaamse hogeronderwijslandschap. Die regionale verspreiding werkt niet altijd optimalisatie in de hand. Hoe kan iemand in Oostende nu profiteren van zaken die in Hasselt gebeuren? Dat kost allemaal veel tijd en middelen. Een regionale samenwerking is vaak veel nuttiger. Een voorbeeld uit onze eigen stad is de Lessius Hogeschool, die bij de Leuvense associatie hoort en de andere Ant-

werpen op verschillende manieren. Er zijn opleidingen met meer dan duizend studenten. Optimalisering zou bij mij betekenen die groepen kleiner te maken en als er zo veel vraag is het eventueel zelfs niet anders ook in te richten. Ook dat is

optimalisatie. Op bachelorniveau kunnen er best heel wat gelijkaardige opleidingen worden ingericht, elk met een eigen accent, en bij de masters mogen de profielen duidelijker verschillen tussen de universiteiten. Je moet alleszins werken op basis van kwaliteit. Je mag niet overal alles aanbieden, al ben ik ook tegen regulering van bovenaf. De vrije markt zorgt zelf voor een gezonde verdeling.»

«Ik geloof dan ook sterk in een concurrentiemodel. Eén Universiteit Vlaanderen is een gevaarlijke utopie. Het vreemde is dat in de privésector onmiddellijk wordt opgetreden als één bedrijf door fusies of acquisities een te groot deel van de markt in handen krijgt, terwijl we in het hoger onderwijs door allerlei inkantelingen en fusies de omgekeerde richting uitgaan. Zo zorgt de inkanteling ervoor dat in het studiegebied Handelswetenschappen ca. 70% bij de K.U.Leuven komt en er dan nog slechts één concurrent overblijft!»

LOODGIETERS

Veto: Heel wat sociale groepen bereiken nog altijd slechts in minieme aantallen de universiteit. Hoe denkt u zulke jongeren te kunnen aantrekken?

Verschoren: «Wat bijvoorbeeld allochtone studenten betreft, gaat het in Antwerpen om een beperkt percentage, al ligt dat in Leuven nog een stuk lager. Natuurlijk heeft dat deels te maken met de regio waarin de universiteiten zich bevinden: in Antwerpen zijn nu eenmaal meer allochtonen.»

«Hoe dan ook stellen wij ons als universiteit totaal democratisch op, we maken geen onderscheid tussen allochtone en autochtone studenten. Iedereen is welkom. Nu hebben allochtone of kansarme studenten vaak wel een achterstand, ondermeer een taalachterstand, die er al is van lang vóór ze bij ons komen. Eigenlijk is het te laat om in het laatste jaar van het secundair jongeren te gaan ronselen die in feite helemaal niet klaar zijn voor de universiteit. Het begint veel vroeger.»

«Nu moet je natuurlijk ook niet iedereen naar de universiteit willen sturen. Je hebt ook loodgieters nodig, werknemers voor andere knelpuntberoepen. Het is onverantwoord iedereen aan te raden kernfysica te gaan studeren en te doen alsof je daar makkelijk slaagt. Je moet correcte informatie geven aan potentiële studenten. Bij wis-kunde hebben we bijvoorbeeld een boekje gemaakt om op voorhand je kennis en vaardigheden te testen en zo uit te vissen wat je kans op succes is. Dat is natuurlijk iets heel anders dan een formele toelatingsproef.»

Rector UA noemt Leuven concept een olievlek in het onderwijslandschap...

HOE KAN LEUVEN NU EEN OLIEVLEK ZIJN? WE HEBBEN ALLE FRANSTALIGEN 40 JAAR GELEDEN TOCH AL BUITEN GESMETEN...

UTOPIE

Veto: Hoe staat u tegenover de door minister Vandenbroucke zo gewilde rationalisatie van het hoger onderwijs?

Verschoren: «In de commissie-Soete (de ministeriële rationalisatiecommissie, waarin vertegenwoordigers zitten van elke universiteit en associatie, red.) hebben we al over veel zaken gesproken, maar

werpse opleidingen dus de facto concurrentieert. Als Lessius tot onze associatie zou behoren, zou het mogelijk zijn de verschillende opleidingen TEW te diversifiëren. Nu kunnen onze eigen TEW-opleidingen en die van Lessius echter wel eens naar elkaar toe kunnen groeien omdat ze zo veel mogelijk studenten willen hebben. Het hoeft geen betoog dat dit een duidelijke verarming van het aanbod zou impliceren, naast het minder toegankelijk maken van de opleiding Handelswetenschappen voor leerlingen afkomstig uit de minder sterke richtingen secundair onderwijs.»

«Je kan natuurlijk optimalise-

Het geheim achter valentijn

Clandestien koppels huwen

Roze kleurtjes in de winkel, hartvormen bij de patissier, engeltjes en kussende koppeltjes overal ter velde. Net wanneer we denken dat het tijd wordt om maar eens te gaan verhuizen komt een aanbieding in de bus. Of we het land uitwillen met Valentijn? Oh zeemzoete ironie.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

De week begint al met een lichte vorm van migraine als we in het station de roze panelen met reclame van de NMBS ontdekken. Blijkbaar zijn de nationale spoorwegen ook voorstander van een massale deportatie van verliefde koppeltjes. Het is echter niet de verliefdheid die ons voor de borst stuit, het zijn de roze kleurtjes en overvloed aan aanbiedingen die ons een onbehaaglijk gevoel doen krijgen. Waar is de tijd dat een simpel briefje nog een hart beroeren kon?

De enige voor de hand liggende uitweg is ironisch genoeg de kerk zelf. Roze vloekt met het kerkinterieur en chocolaatjes smikkelen lijkt ons niet erg eerbiedwaardig. Lode Teugels, pastoor van de Sint-Jacobskerk geeft ons wat steun. Ook hij vindt Valentijn iets te commerciële om nog gezellig te kunnen zijn "Men 'misbruikt' een heilige." Voor hem is de eerste opdracht van christenen "Lief te hebben." "Zij moeten dat alle dagen doen en op sommige dagen mag dat wel een

(Bram banoirbeek)

speciaal kleurtje krijgen, zeker als het gaat over een leven in liefde en trouw aan elkaar." Voor hem is het

duidelijk waar Valentijn echt om zou moeten draaien. "God schiep de mens naar zijn beeld en gelijkenis, man en vrouw. Hij schonk hun een hart. Laat Valentijnsdag een dag

zijn Teugels als hij zegt dat het allemaal niet hoeft als het niet vanuit het hart komt.

DRAAK

Maar vanwaar komt de connectie met romantiek dan vragen we ons af. Op het eerste zicht kunnen we ons niet inbeelden wat de executie van een heilige, want ook Sint Valentijn is gestorven als een marte-

zijn *The Parliament of Fowls* vaak beschouwd als de eerste die Valentijnsdag verbond met de liefde. In die tekst is dat de dag waarop vogels hun wederhelft kiezen." De kous is daarmee jammer genoeg niet af. "Of Chaucer daarmee effectief 14 februari bedoelde, is allesbehalve zeker. In Engeland beginnen de vogels toch niet zo vroeg met paren. Dit jaar zeker niet, maar in de middeleeuwen blijkbaar ook niet".

Het was mooi geweest, maar als we op zoek gaan naar Sint Valentijn zelf vinden we ook weinig informatie. Het is niet eens zeker of met Valentijn één heilige al dan niet twee heiligen bedoeld worden. Ofwel was hij een priester die clandestien verliefde koppeltjes

Voorstander van een massale deportatie van verliefde koppeltjes

huwde, ofwel een bisschop van Terni die een marteldood stierf.

We stellen ons dan maar tevreden met een weerspreuk die de Hagelandse wijnboeren vast en zeker tevreden zal stellen: "Zonneschijn op Sint-Valentijn, geeft goede wijn." Het metrum mag dan een draak zijn, als 2009 een prachtig wijnjaar wordt, mogen we zeker zijn de goede heilige man daar voor iets tussen zit.

Wina schaakcompetitie

Sporten met je brein

Als de namen Garri Kasparov, Bobby Fischer of Deep Blue een belletje doen rinkelen, ben je vast niet helemaal onbekend met het concept schaken. Kennis van de spelregels alleen blijkt jammer genoeg niet voldoende te zijn om ook effectief een schaakmat uit de brand te slepen.

RUBEN BRUYNNOOGHE |

In de onderbuik van blok vier van de studentenwijk Arenberg ligt het hoofdkwartier van de studenten wiskunde, informatica en fysica, korter gezegd Wina. Of de kelder genialiteit al dan niet pure luiheid uitstraalt, weten we nog niet goed, er kan enkel gezegd worden dat wij in ons jonge leven nog nooit zoveel zetels, tafels en banken gezien hebben op zo'n relatief kleine ruimte. Het weze duidelijk: iedereen is welkom op de schaakcompetities van Wina.

Rond half negen druppelen de eerste sporters binnen, want schaken, dat is een sport zoals je weet. Het belangrijkste gevolg hiervan is dat bij gebrek aan conditie je eigenlijk een vogel voor de kat bent. Om het anders uit te drukken, als dit een loopwedstrijd was, zouden wij happend naar lucht achteraan de staart bungelen. De eerste partij is een prachtig voorbeeld van onze onkunde, onze koning staat schaakmat terwijl de anderen nog niet aan de helft van hun wedstrijdje zijn geraakt. De reacties zijn sportief, hier gaat het enkel om de sport, hoe weinig je er ook van bakt.

Omdat ook onze volgende tegenstanders ons onderuit maait, stelt hij ons voor de spelregels wat overhoop te gooien. De mogelijkheden van het schaakbord zijn blijkbaar niet beperkt tot één spelvorm: familieschaak, voetbal en een boel

andere namen die ons niets zegden, maar alle andere schakers in de ruimte meteen vervulden met een golf van sympathie.

De avond mondt uit tot een spelletje doorgeefschaak, iets waarvan we het bestaan, alweer, niet eens konden vermoeden, maar waarvan we je de spelregels niet willen onthouden. Met een team van twee man wordt gespeeld op twee schaakborden. Telkens wanneer jij op jouw schaakbord een schaakstuk overwint, mag je dat doorgeven aan je teamlid. Die mag dat bepaalde schaakstuk dan bij een volgende zet willekeurig op zijn bord zetten, de enige restricties voor de willekeur zijn de volgende: als je een gewone pion zet, mag die niet op de laatste rij komen en elk ander schaakstuk mag de koning niet schaakmat zetten. De partij is slechts gewonnen wanneer allebei de spelers van het andere team schaakmat staan. Wanneer slechts een speler schaakmat staat, wordt dat bord terug opgesteld met alle stukken die op dat moment op en rond het bord aanwezig zijn.

Opvallend die woensdagavond was wel de afwezigheid van schakende vrouwen. Wat de oorzaak hiervan ook moge zijn, als je kan genieten van een potje schaak heb je geen reden thuis te blijven.

Wanneer dan rond half twaalf er de brui aan werd gegeven geven we ons weer over aan de miezerige weersomstandigheden. Terwijl de trotse eenden van Heverlee de hemel met hun gekwaak vullen, kunnen we ons niet inhouden om thuisgekomen de computer op te starten. Het mag dan minder episch zijn dan de match tussen Russisch schaakgrootmeester Kasparov en de supercomputer van IBM 'Deep Blue', het doet ons goed nog een keertje te kunnen winnen.

zijn van 'echte' liefde, niet alleen met romantiek, maar ook gemeend, vanuit het hart."

We kunnen er weer even tegen, zelfs de druilerigheid van de week doet ons geen zeer. We hebben niets tegen romantiek, integendeel, maar

laar, te maken kan hebben met vrolijke paartjes, engeltjes en de rest. Een mogelijk antwoord krijgen we uit onverwachte hoek: Rafaël Ingelbien, professor Engelse literatuur aan de K.U.Leuven.

"Geoffrey Chaucer wordt met

Spreidingsplan Alma vermindert overlast

Een handvol klachten

Na veelvuldige klachten van buurtbewoners werkten de stad Leuven, de studentenbeweging en de politie een plan uit om de overlast te beperken. Dit resulteerde in het spreidingsplan, dat vorige week voor de eerste keer in de praktijk werd uitgetest. "Het resultaat lijkt veeleer positief," hoorde Jef Van Eynde, algemeen manager van Alma.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Na aanhoudende klachten van buurtbewoners werd besloten een spreidingsplan uit te werken. Daarbij mag in de vooravond iedereen binnen via zowel de Van Evenstraat als de Vesaliusstraat. Na 1 uur is dat anders. Per avond wordt vanaf nu een andere uitgang opengehouden, de overige uitgangen worden volledig afgesloten met hekken en stewards. Die enige uitgang wordt daarenboven ook nog eens in het oog gehouden door een aantal stewards en de politie. Zo wordt de overlast gekanaliseerd en ingedijkt.

VANDALISME

Het plan lijkt te werken, beaamt algemeen manager Jef Van Eynde: "Er waren minder klachten dan anders. Zo was er geen enkele klacht van vandalisme en de politie wist melding te maken van slechts een tweetal telefoontjes. Binnen werd nog wel twee keer ingegrepen omdat de muziek te luid stond, maar over het algemeen lijkt de overlast heel wat minder."

Ook de organiserende studenten waren erg tevreden. Michiel Mentens van de Vlaamse Technische Kring — de kring die de priemer kreeg — merkte nog wel wat

"Ondanks de nieuwe dubbele beglazing waren er nog wel wat overschrijdingen van de geluidslimieten"

kinderziekten op. "De hekkens die er zouden moeten staan, waren er nog niet. Daardoor moesten we heel wat stewards inzetten om iedereen naar de juiste straten door te sturen. Dat is hopelijk snel opgelost. Als na een aantal keren de studenten het systeem ook beter leren kennen, zou deze manier van werken echt wel kunnen slagen."

Nog lastig was de overvloedige aanwezigheid van politie en campusbeveiliging. Er waren zowel preventieve als repressieve patrouilles op de been. Tel daarbij nog vier extra manschappen bovenop de normale controles. Dat maakt het voor studenten heel wat ongezelliger. Studenten vinden zo veel instanties rondom hen niet zo aangenaam.

LIMIETEN

Michiel vindt overigens dat er uiteindelijk een beter alternatief moeten komen voor de zaal. Er waren ondanks de nieuwe dubbele be-

glazing inderdaad nog wel wat overschrijdingen van de geluidslimieten, maar dat is vermoedelijk meer een structureel probleem. Ook studentenkringen trekken steeds grotere namen aan, waar-

door vaak ook meer ruimte nodig is. Als er aan de rand van de stad — of een andere plek waar weinig mensen wonen — een fuifzaal wordt voorzien, kan alle overlast worden vermeden. De Brabant is voorlopig een te dure optie vanwege de buskosten.

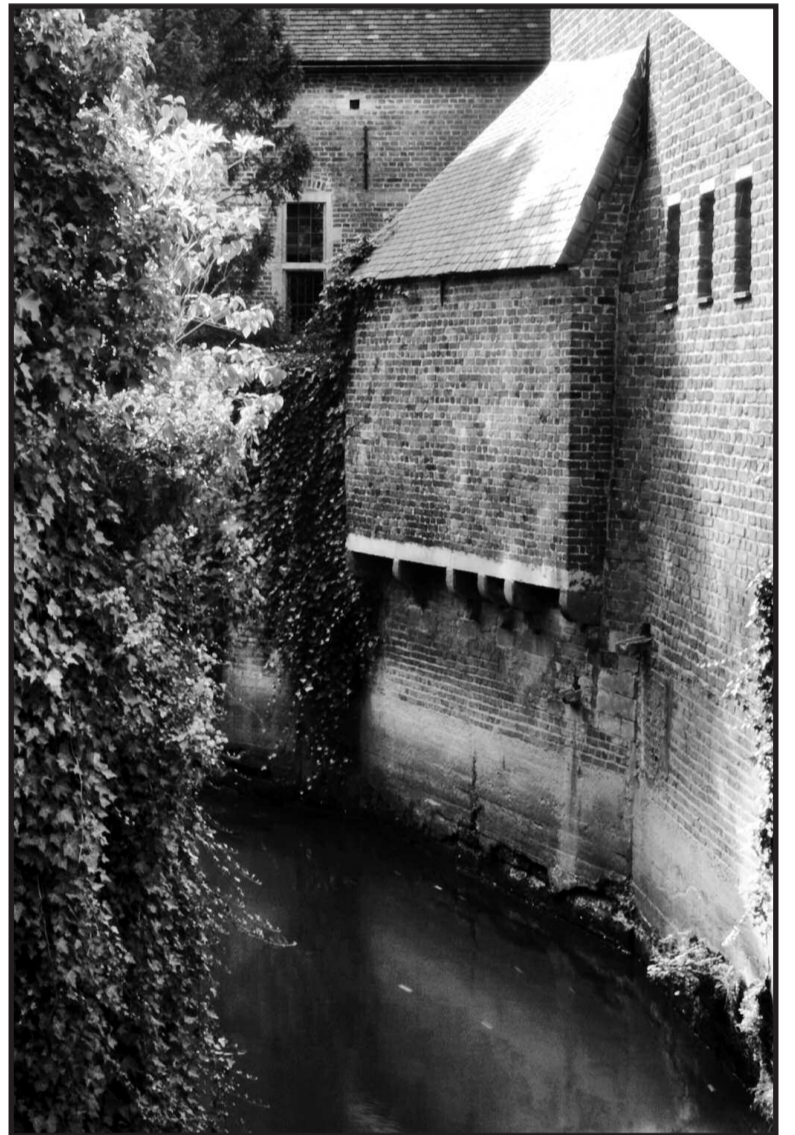
Alma verjaart!

Alma is overigens nu maandag jarig. Vijf jaar geleden vierde het studentenrestaurant nog haar 50ste verjaardag met een groots feest op de verschillende lokaties. Dit jaar blijft het wat bescheidener, een grote fuif als met de 50e verjaardag van Alma zit er niet in. Studenten die vandaag (maandag) een Alma bezoeken, mogen zich verwachten aan een lekker aperitiefje.

De dijle

Door
Christine Laureys

Werking cursusdiensten

“Achtien verantwoordelijken, geen overbodige luxe”

Een nieuw semester, een omgeslagen bladzijde. Of een duizendtal omgeslagen bladzijden, in het geval van de vele cursusdiensten die Leuven rijk is. De vraag is of ook de cursusdienstmedewerkers een les hebben getrokken uit de vele literatuur die zij pro deo verspreid hebben. Is de werking in het tweede semester volledig geoptimaliseerd of vindt men lange wachtrijen en steeds uitverkochte cursussen een wezenlijk onderdeel van het studentenleven?

ELS DEHAEN |

Een cursusdienst die op alle ongemakken voorzien is, is die van VTK. Zij werken op bestelling: de student reserveert zijn cursussen via de website en ontvangt een mail wanneer hij ze mag komen ophalen. Je schuift bij VTK dus geen uren vruchteloos aan. Je schuift er eigenlijk überhaupt niet aan. Laurence Evrard, cursusmedewerkster VTK, getuigt: “Wij zijn in de eerste weken erg veel open, we hebben veel verkopers en we werken met bankcontact. Dit alles om wachtrijen tot een minimum te beperken.”

De ideale cursusdienst blijkt dus een synergie van goede software, talrijke en/of gemotiveerde

medewerkers en een degelijk budget om de werking up to date te houden. Dit is niet voor elke studentenkring vanzelfsprekend. Toegegeven, computerkennis kan tegenwoordig geen hindernis meer zijn, want VTK stelt zijn programma's grootmoedig open voor gebruik door andere kringen. Zo is Medica dit jaar bijvoorbeeld overgestapt naar de VTK-software.

KELDER

Bij Babylon gaat het er iets kleinschaliger aan toe: zowel informatica als budget ontbreken. Ze roeien dus met de riemen die ze hebben. Lien Bulens, medewerkster Babylon: “Vanaf dit jaar hebben we een lo-

kaal in de kelder, waar we geen ontvangst hebben. Bankcontact is dus niet langer mogelijk. Wel zijn de rijen zo een stuk minder zichtbaar.” Bij Babylon geen vast systeem om onnodig aanschuiven te vermijden: “Wij hebben inderdaad geen vast systeem, maar de student komt best gewoon eerst eens navragen, dat werkt ook. Soms hangen we het ook uit,” aldus Lien.

LUXE

Dat het aantal medewerkers in verhouding staat met het aantal studenten, is wellicht geen verrassing. Een grote kring als VRG, die bovendien tweemaal per dag zijn deuren opent, en dit gedurende het leeuwendeel van het semester, heeft vanzelfsprekend een groter aantal medewerkers nodig. “De 18 cursusdienstverantwoordelijken die VRG heeft, zijn geen overbodige luxe”, vertelt medewerkster Eveline Goessens, “zolang je niet nodeloos vroeg staat aan te schuiven, is er van lange wachtrijen niet echt sprake. Verder houden we onze site up to

date, zodat je niet voor niets staat aan te schuiven en beschikken we over bankcontact.”

De cursusdienst van Chemika kiest dan weer voor kwaliteit boven kwantiteit. Zij beschikken slechts over één verantwoordelijke. Griet Depotter, Chemika: “Ik ben weliswaar de enige verantwoordelijke

voor Chemika zelf, maar sinds dit jaar maken wij deel uit van cursusdienst Scientica, de overkoepelende cursusdienst Wetenschappen. Ik sta er dus niet alleen voor. Ook zijn er binnen Chemika zelf losse medewerkers die komen meehelpen. Toch is het als verantwoordelijke hard werken.”

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

**AD
FUNDUM**
**Elke
werkdag
tips en
info voor
de
student**

(advertentie)

Inter Pares (7): Apollonia vs. NFK

“Doe mij maar de vrijmetselarij”

Preses ben je niet alleen. Om dat in de verf te zetten, nodigt Veto om de twee weken enkele onder de velen uit voor een pittige babbel of gewoon een vertrouwelijks gesprek. Deze week is het de beurt aan Apollonia (Marjan Claes) en de Nieuwe Filosofische Kring (Stijn Vander Stichele).

GEERT JANSSEN |

Ons café van keuze bleek gesloten te zijn dus mochten wij het duo ontvangen op onze riante studentenkamer.

Veto: *Inter Pares-interviews komen er meestal op neer dat presessen hun eigen kring ophemelen. Ga jullie gang.*

Stijn Vander Stichele (cool like Fonzie, red): «Ik denk dat een van de sterke punten van onze kring is dat wij klein zijn, maar toch gelijkgezinde mensen herbergen. Mensen die nadenken over het leven en daarmee bezig zijn. Dus richten wij onze activiteiten op mensen die ongeveer op dezelfde golflengte zitten. Films zijn altijd iets filosofisch getint.

Ook fijn aan het kleine is dat we veel contact kunnen hebben met de verschillende groepen die leven in en rond het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte. Zo is er ook een goede samenwerking met de professoren. Ook hebben we een hele goede internationale werking want we hebben heel veel internationale studenten. Die komen natuurlijk af op onze wereldberoemde bibliotheek en onze wereldvermaarde professoren. Ik denk dat ons presidium heel goed draait. Ik heb niet vaak met groepen gewerkt waar de dingen zo vlot gaan, ik zit namelijk ook in de scouts. Daar zijn er meer dingen die misgaan.»

Marjan Claes (hotter than Georgia asphalt, red.): «Apollonia is ook een heel kleine kring. Een ge-

zellige kring waar iedereen elkaar kent. Onze activiteiten zijn heel leuk omdat je eigenlijk altijd dezelfde mensen terugziet. Wij hebben wel niet zoveel activiteiten want onze enige feestdag is de dinsdag omdat we woensdagochtend geen verplichte lessen hebben. Voor de rest is het altijd om acht uur 's morgens opstaan. Maar als er een activiteit is, is er wel veel volk aanwezig. Dit jaar hebben we een nieuw presidium omdat er wel meerdere jaren in zitten. Om onze activiteiten meer te promoten en om Apollonia bekender te maken in Leuven hebben we een promoteteam bestaan uit allemaal mooie meisjes. Voor onze Dentation White TD hebben die reclame gemaakt en affiches geplakt. 't Is wel de bedoeling Apollonia groter te maken. Iedereen verwacht ons met Apollonia en het is de bedoeling dat dat niet meer gaat gebeuren. We hebben nu ook een andere fakbar. Vorige jaren zaten wij in de Cuythoek. Omdat hij zijn prijzen wilde opslaan, hebben we wat rondgekeken. We konden voor enkele avonden in Zamo, het zaaltje achter Doc's terecht. Onze eerste fakbar van het tweede semester was dan weer in de Blauwe Kater, zo trekken wij heel Leuven rond. Een eigen fakbar is niet te doen voor ons. Wij hebben maar om de twee weken een fakbar maar dat maakt het niet minder leuk en gezellig natuurlijk.»

VIS

Veto: *Wat is jullie favoriete bijbelpassage?*

Marjan: «Het kerstverhaal, heel gemakkelijk.»

Stijn: «Gewoon, Genesis.»

Veto: *Wanneer hebben jullie voor het laatst gedouchet?*

Stijn: «Een uur geleden.»

Marjan: «Ik ook, voor de foto's.»

Veto: *Wanneer hebben jullie voor*

FOXY

Veto: *Welk reistype zijn jullie?*

Marjan: «Ik kan genieten van een vakantie aan het strand maar ook niet elke dag. Er moet wat activiteit inzitten, sporten of rondtrekken.»

Stijn: «Vroeger ging ik vaak op Zwitserlandkamp, maar daar heb

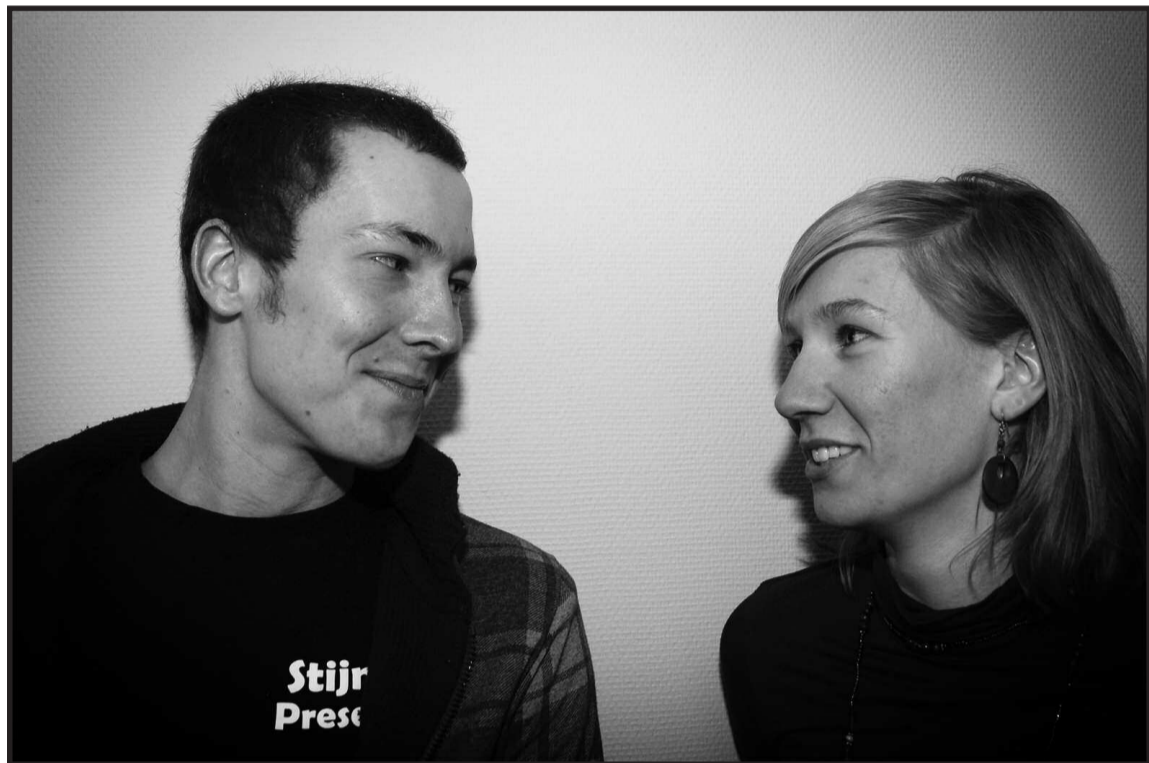
tus.»

Marjan: «Dat is tijdens de examens geweest. Een of andere medische term.»

Veto: *Zouden jullie liever lid zijn van de Loge of van Opus Dei?*

Marjan: «Geen van de twee.»

Stijn: «Doe mij maar de vrijmetselarij.»

(STEPHANIE VERBEKEN)

het laatst gebiecht?

Stijn: «Ik gok drie jaar geleden.»

Marjan: «Ik heb nog nooit gebiecht.»

Veto: *Ben je een heiden?*

Marjan: «Nee, ik ben naar een katholieke school geweest, maar ik ben nooit gaan biechten. Dat zal uit het programma zijn gevallen.»

Veto: *Welk sterrenbeeld zijn jullie?*

Stijn: «Ik ben een vis.»

Marjan: «Boogschutter.»

ik nu minder tijd voor. Ik ben ook al naar Jamaica geweest, van die warme landen met veel zon.»

Veto: *En veel drugs.*

Stijn: «Geen drugs.»

Veto: *Gaat je mama dit lezen?*

Stijn: «Ik neem aan van wel.»

Veto: *Welke term hebben jullie het laatst ingegeven op Wikipedia?*

Stijn: «Jacques Lacan, omdat we een Jacques Lacantus gaan doen. Onze vorige heette Immanuel Kan-

larij.»

Veto: *Hebben jullie al ooit een fiets gestolen?*

Marjan: «Ik niet, maar die van mij is al vijf keer gestolen. De laatste was zwart met oranje opschrift "foxy lady". Gelieve die terug te brengen want ik zit zonder.»

Stijn: «Ik heb wel eens een fiets geleend. Nu rijd ik op de fiets van mijn ex.»

Ijslander Jóhann Jóhannsson speelt in STUK

“Muziek maken die nog nooit eerder werd gehoord”

In 2008 kwam zijn zesde album 'Forlândia' uit, een plaat met prachtige muziek om bij weg te dromen. Naast zijn soloprojecten schrijft deze IJslandse componist ook nog muziek schrijft voor film, theater- en dansvoorstellingen.

HERLINDE HIELE |

Veto: *U bent een druk bezet man. Hebt u die druk nodig om goed te functioneren?*

Jóhann Jóhannsson: «Ik hou ervan om verschillende dingen te doen en van het ene naar het andere te gaan. Ik zou het niet leuk vinden om enkel met mijn eigen project bezig te zijn. Ik werk graag samen met verschillende mensen, dat is waarom muziek voor film of theater schrijven zo interessant is, omwille van de samenwerking met nieuwe, verschillende mensen. Op die ma-

nier ben je verplicht om je eigen ideeën soms in een andere context te plaatsen.»

Veto: *Na uw concert in Leuven moet u eerstdaags naar Stockholm om daar op te treden. Wordt u het vele reizen nooit moe?*

Jóhannsson: «Ik speel niet zo vaak. We kiezen ervoor om minder concerten te geven, zodat we het speciaal kunnen houden. Voor mij is het goed om af en toe uit de studio te komen en mijn muziek live te spelen. Het geeft de muziek een andere dimensie en zorgt voor nieuwe ideeën. Ik probeer ook af en toe

nieuwe dingen uit tijdens een concert. Niet dat ik zoveel improviseer, alles staat op papier maar vanavond spelen we een aantal dingen die we nog nooit eerder live hebben gespeeld. Zo houden we het ook voor onszelf interessant.»

Veto: *Dit is dan waarschijnlijk de laatste keer dat we u in zo'n kleine zaal aan het werk zullen zien?*

Jóhannsson: «Is dat zo? Volgens mij is het niet de omvang van de zaal die belangrijk is, maar wel de kwaliteit van je concert. Gewoonlijk speel ik ook op kleinere locaties, bijvoorbeeld in theatersalen of in kerken. Ik hou er ook meer van om in kerken te spelen dan bijvoorbeeld in een rockclub. De intimiteit die je kan oproepen is belangrijk, en mensen zijn ook meer gefocust als er geen bar in de buurt is. De akoestiek in een kerk is geweldig, ze past perfect bij mijn muziek. In België hebben we ook al een aantal keer in kerken gespeeld, bijvoorbeeld ook twee keer in Gent, waar trouwens enorm veel kerken staan lacht.»

«Als ik naar muziek luister, wil ik volledige aandacht hebben voor de muziek. Volgens mij is dat iets wat mensen tegenwoordig weinig doen maar ik houd ervan om een album van begin tot einde te beluisteren en mezelf erin te verliezen. Ik zou niet durven zeggen dat mijn muziek op zich ritueel is, maar op een manier heeft luisteren naar muziek voor mij wel iets ritueels.»

Veto: *Uw muziek is een samensmelting van klassieke en elektronische muziek. Welk van de twee was uw eerste liefde?*

Jóhann Jóhannsson: «Toen ik opgroeide luisterde ik naar allerlei verschillende dingen. Mijn ouders luisterden naar klassieke muziek en mijn drie oudere zussen hielden van rockmuziek. Ik ben dus tussen vanalles opgegroeid. Mijn roots liggen wel in de rockmuziek, ik heb met mijn elektrische gitaar in verschillende groepjes gespeeld. Later ben ik dan met akoestische, klassieke instrumenten beginnen werken, een evolutie die heel natuurlijk is verlopen. Ik beschouw mijn muziek ook niet als klassieke muziek. Mijn muziek is gewoon moderne, eigentijdse muziek, waarin klassieke en elektronische elementen verwerkt zitten. Ik probeer soort synthese van allerlei elementen te vinden en op die manier iets nieuws te

creëren. Mijn criteria om een album te maken is trouwens om iets te doen dat nog nooit eerder is gedaan, iets wat ik nog nooit eerder heb gehoord.»

Veto: *Veel experimentele muziek lijkt tegenwoordig van IJsland te komen. Hebt u enig idee hoe dat komt?*

Jóhannsson: «IJsland is een goede plaats om kunst te maken. Het is een hechte gemeenschap, waardoor er een grote samenwerking over de grenzen van verschillende kunst disciplines bestaat. Terwijl andere landen voortbouwen op een eeuwenlange muzikale geschiedenis, beginnen wij nog min of meer van een leeg blad. Kunstenaars in IJsland voelen zich op die manier vrijer, ze kunnen hun creativiteit de vrije loop laten want niemand deed het hen ooit voor. Deze ongeremdheid is een goede houding, al is het soms misschien nogal overmoedig.»

(JOACHIM BECKERS)

Dit concert was zeker niet zomaar een afstandelijke mix van begeleidende elektronica met klassieke muziek. Met veel gevoel voor emotie en tragiek, toonde Jóhannsson zich een getalenteerd componist. De vele hedendaagse tussenvormen van klassiek en rustige elektronische beats leiden al te vaak tot ongeïnspireerde achtergrondmuziek. Dit is echter niet het geval bij de rijke melodielijnen van de Ijslander die vaak uitgroeien tot een symbiose van vernieuwing. De meeste nummers raken hetzelfde dubbele gevoel en gaven samen met de begeleidende beelden op het scherm achter de muzikanten stof tot nadenken. De warmte en tragiek van het strijkkwartet, gecombineerd met de ontvullende elektronische begeleiding, wekten vaak een beeld op van een tragisch verleden, dat echter gericht is op een hoopvolle dageraad. Muziek met een hart, zo hebben we het graag. (MVB)

Summer school

Hiphoppers en bible belters

In ons hawaiïemdje over het strand paraderen, een beetje dansen, een cocktailtje drinken, wat knappe grietjes versieren. Dat, beste vrienden, dat noemen wij een gemiddelde zomer. Voor zij die ons charisma en rauwe sexappeal ontberen is er gelukkig een plan B. Een intellectueel verantwoord plan B. Intellectueel is voor mensen zonder grietjes.

JELLE DEHAEN |

Elk jaar worden er over zowat de hele wereld *summer schools* georganiseerd. De onderwerpen die behandeld worden zijn schier eindeloos. Er zijn louter informatieve seminars over politiek, economie, wiskunde, filosofie, geschiedenis, maar er zijn ook sterk ideologisch geladen sessies. *Summer schools* worden vrijwel overal georganiseerd, maar het is vooral een traditie in de Verenigde Staten. Het prijskaartje kan enorm variëren. Wie een weekje Harvard wilt, moet daar al snel — en dat is exclusief transport — 2000 dollar of meer voor betalen. Maar er zijn ook *summer seminars* die gratis zijn, hoewel

je ook daar meestal je transport zelf moet betalen. Omdat het niet altijd Center Parcs Vossemereen moet zijn, spraken wij met Lode Cossaer, een student die ervaring heeft met *summer schools*.

INTERVENTIONISME

Lode Cossaer: «Ik ging vorig jaar voor het eerst naar *summer school*, twee in België en één in de VS. Mijn persoonlijke interesses zijn vooral vrijheid, liberalisme en libertarisme. In België woonde ik onder andere het Liberty Seminar van het LSVS bij. Maar ook andere organisaties organiseren dat. Zo heeft Comac een Marxistische universiteit.»

«In de Verenigde Staten volgde ik een, overigens gratis, seminarie

georganiseerd door een vrije markt denktank genaamd 'fee' (Foundation for Economic Education). Daar behandelden we het vrijheidsminnende antwoord op de uitdagingen van vandaag. Er waren lezingen over immigratie, de financiële crisis, het onderwijs, sociale zekerheid, overheidsinterventionisme...»

ZWEMBAD

Veto: *Hoe was het niveau van die seminars?*

Cossaer: «Bij mij werden de lessen bijna steeds gegeven door professoren, waardoor dat erg goed was. De *lectures* begonnen doorgaans algemeen, om dan dieper op een bepaald onderwerp in te gaan. Wie aan het einde van een les nog op zijn honger bleef zitten, kon tijdens de pauzes of het middageten trachten met de sprekers wat dieper op bepaalde zaken in te gaan.»

Veto: *Had je goede contacten met de andere deelnemers?*

Cossaer: «Ja, eigenlijk wel. Het is misschien wel 'les' — zo'n seminarie is echt wel vier keer per dag anderhalf uur naar een spreker luisteren — maar iedereen is gemotiveerd. Iedereen die daar zit, wilt daar zitten. Verder had ik het geluk om in een mooi hotel met zwembad te zitten. Daar doken we 's avonds in, wat ook tot de groeps sfeer bijdroeg. De groep was redelijk groot en heel gediversifieerd. We hadden hiphoppers, maar evenzeer mensen uit de diep gelovige bible belt. Ik kon dat erg appreciëren.»

Veto: *Ga je dit jaar opnieuw?*

Cossaer: «Dit jaar hoop ik een maand naar de VS te kunnen en daar vier *seminars* bij te wonen. Aangezien die seminars in verschillende steden doorgaan, zal dat behoorlijk duur uitvallen qua transportkosten. Maar het zal het zeker en vast waard zijn, het is een unieke ervaring.»

Gaza

“Kolonialisme en racisme”

De crisis in Gaza is bijzonder actueel. Charles Ducal, een dichter die enkele jaren geleden de Herman De Coninckprijs won, schreef samen met Lucas Catherine het boek 'Gaza, Geschiedenis van een Palestijnse tragedie.'»

ERIC LAUREYS |

Veto: *Hebt u dit boek met z'n tweeën geschreven?*

Charles Ducal: «Eigenlijk niet. Lucas en ik hebben elk ons ding gedaan. Het is de uitgever die mijn gedichten complementair achtte met een boek over de geschiedenis van Israël en Palestina.»

Veto: *Vanwaar de drang om deze gedichten te schrijven?*

Ducal: «De inspiratie kwam vooral door een boek: "De etnische zuivering van Palestina" door Ilan Pappé,

een Israëlische historicus, die beschrijft hoe in '48 de Israëlische geweldmachine over de Palestijnse dorpen en steden is geraasd. Dat heeft me zeer aangegrepen. Ik vind het voor mezelf als schrijver een belangrijke stap. Ze worden op dit moment in het Engels vertaald. Ik zou ze namelijk zo ruim mogelijk willen laten lezen, liefst tot in Palestina.»

Veto: *Het is een behoorlijk militant boek geworden.*

Ducal: «Het boek toont aan hoe een volk het slachtoffer is geworden

van kolonialisme en racisme. Ik denk dat de waarheid daarbij niet in het midden ligt, alsof het om twee kempanten gaat met ieder hun gelijk en hun ongelijk. Die houding neem je ook niet aan ten aanzien van nazi's en joden tijdens de Tweede Wereldoorlog. De machtsverhouding is zeer vergelijkbaar, denk ik.»

LIQUIDATIE

Veto: *Is dat niet een gratuite parallel die helemaal niet opgaat? Wat je ook vindt van Israël, je kan toch niet zeggen dat dat hetzelfde is als wat de nazi's deden?*

Ducal: «Natuurlijk is het niet hetzelfde. Israël heeft geen vernietigingsindustrie opgezet om een volk fysiek te liquideren, maar toch zijn er parallellen. Dat beweert ook Hajo Meyer in "Het einde van het Jodendom". En de man heeft enig recht van spreken, hij is een overlevende van de Holocaust. Zoals de joden inferieur en te veel waren voor de nazi's waren de Palestijnen dat ook voor de zionisten. De vernietiging van de Palestijnse samenleving steunt op hetzelfde rabiate racisme, het had in hun ogen niks crimineels.»

WESTBANK

Veto: *Wat bedoelt u met de vernietiging van de Palestijnse samenleving? Is dat niet te sterk uitgedrukt?*

Ducal: «Ik vrees van niet. Om het conflict te begrijpen moet je het terugvoeren tot zijn oorsprong: het zionistisch project om een joodse staat te stichten in Palestina eind negentiende eeuw. Zionistische leiders hebben hun bedoelingen vaak genoeg openlijk geuit. De Palestijnen dienden te worden verdreven om plaats te maken voor joodse kolonisten. Dat is gebeurd via het opkopen van grond, maar vooral via geweld. Het hoogtepunt van de terreur tegen de Palestijnen is uiteraard de Nakba van '47-'48, toen 418 dorpen van de kaart werden geveegd en een half miljoen mensen uit hun woonplaats verdreven. In 1967 veroverde Israël Gaza en de Westbank. Waar staan we, wat die gebieden betreft, vandaag? De

Westbank is na 40 jaar kolonisering herleid tot een aantal geïsoleerde snippers, omsingeld door Israëlische kolonies en checkpoints, waar een normale samenleving door de bezetter onmogelijk wordt gemaakt. Gaza is een met prikkeldraad omgeven concentratiekamp, waar ook vóór de oorlog al vier op vijf Palestijnen onder de armoedegrens leefden. De vernietiging van de Palestijnse samenleving is, vrees ik, gewoon de kern van de zaak.»

UITHONGERING

Veto: *Is Hamas dan geen onderdeel van het probleem? Zij schieten raketten af die het dagelijks leven rondom Gaza verlammen.*

Ducal: «Dat Israëlische burgers bang zijn voor hun veiligheid is begrijpelijk. Voor hen is Hamas evident een reëel probleem. Maar hierbij twee bedenkingen. Eén: Israël heeft Gaza niet de oorlog aangedaan om die ouders hun veiligheid te garanderen, maar om terreur te zaaien onder de Palestijnen. De aard van de operatie laat daar geen twijfel over bestaan. Twee: de raketten komen uit het kamp van de slachtoffers van de Israëlische uithongeringpolitiek. Hoe ver ik ideologisch van Hamas af sta, ook zij belichamen op dit moment de Palestijnse weerstand. Vergeet ook niet dat tachtig procent van de bevolking in Gaza vluchteling is, de raketten gaan richting hun gestolen grond en vernielde woonplaatsen. In onze eigen geschiedenis vinden we het verzet tegen de nazi's toch ook niet immoreel?»

Veto: *Maar daar maken we toch ook een onderscheid? Geweld tegen Duitse soldaten vinden we min of meer normaal maar als Dresden, waar enkel burgers woonden, met de grond gelijk wordt gemaakt, vinden we dat immoreel. Geldt hetzelfde dan niet voor Hamas, dat aanslagen pleegt tegen burgers?*

Ducal: «Dat is waar. Ik vind dat Hamas beter zou stoppen met aanslagen tegen burgers, al is het maar omdat het de Palestijnse zaak in diskrediet brengt in de publieke opinie. En natuurlijk is het immoreel burgers te viseren. Maar laten

Kort Nieuws

NU OOK DUITSE SCHOENENGOOIER

Een Duitse student aan de universiteit van Cambridge kon de Chinese premier Jiabao niet luchten. Naar het lichtend voorbeeld van de bekende Iraakse journalist, trok hij een schoen uit en mikte naar het hoofd van de Chinese leider. Ondanks deze vermaledijde poging, neemt Jiabao de verdediging van de Duitser op zich. "Onderwijs is de beste hulp voor deze student," declameert Jiabao. "De terugkeer naar het rechte pad is waardevoller dan goud." Amen to that.

POOLSE STUDENT OVERBEMOEDERD

Een Poolse student kon zich niet verdedigen tegen zijn moeder (die hem onmenselijke eisen stelde) en daarom belde hij in paniek de politie in Warschau om aangifte te doen. Lukasz Zapalowski (22) vertelde de politie dat hij gedwongen en gemarteld werd door zijn mama en dat hij dringend hulp nodig had. Hij vond de smeekbedes van zijn moeder overeenkomen met een "psychologische marteling" en kon het niet langer verdragen. De politie kwam al snel tot de conclusie dat er niets aan de hand was en klaagt de man aan voor het "verspillen van kostbare tijd".

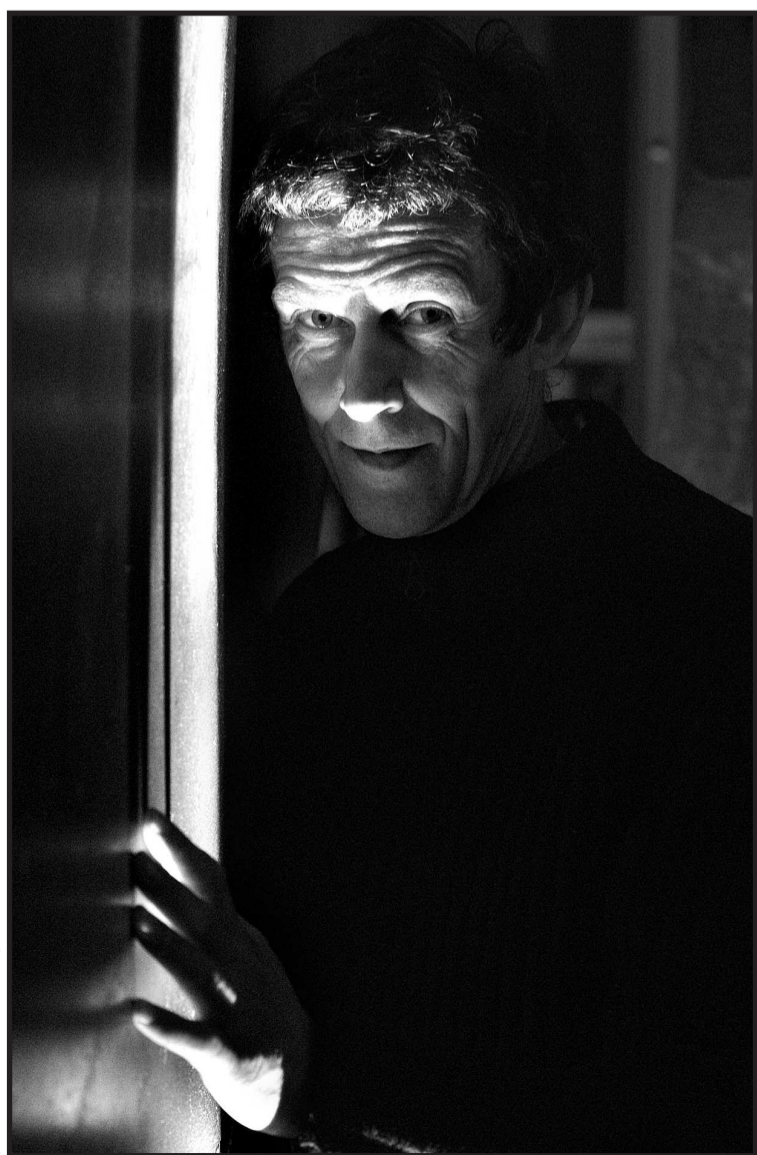
EGYPTISCHE STUDENT IN CEL OM GAZA-BLOG

De Egyptische autoriteiten hebben een tweede blogger aangehouden die het op internet opnam voor de Palestijnse zaak. De 22-jarige student uitte op zijn blog kritiek op de gematigde reactie van Egypte op de oorlog in Gaza. De Egyptische regering kon er niet om lachen en draaide de jonge snoodaard achter de tralies...

DROL VERLOREN

Een Britse student die zeven jaar lang hagedissenpoep verzamelde in het kader van zijn thesis, kan opnieuw beginnen. De universiteit van Leeds heeft de collectie uitwerpselen per ongeluk weggegooid. Daniel Bennett haalde 35 kilo drollen uit de hele wereld. Hij doet onderzoek naar een zeer zeldzame hagedissensoort. Vijf jaar lang onderzocht hij het eten en de uitwerpselen van het beest en won toen een beurs aan de universiteit in Leeds. Maar na twee jaar zijn al z'n monsters dus weggegooid. Volgens de universiteit kan Bennett z'n proefschrift gewoon afmaken. Maar hij heeft wel de universiteit aangeklaagd.

EL |

Teleurstellende show voor Arnon Grunbergs 'Kamermeisjes en Soldaten'

“Waar is het kamermeisje?”

Het had de avond van Arnon Grunberg moeten worden. De Nederlandse auteur kwam zijn nieuwe boek voorstellen in de Leuvense schouwburg, die aardig volgelopen was voor de gelegenheid. Ondanks de vele 'interessante' sprekers die waren uitgenodigd, werd het een avond vol teleurstellingen. De show flopte, maar was wel onbedoeld grappig.

JEROEN DEBLAERE |

Het concept van De Tafel van Grunberg was nochtans veelbelovend. Zet een aantal zeteltjes op een podium, breng Grunberg samen met een aantal interessante figuren en laat ze wat keuzen over het nieuwe boek. Het lezen van het boek vormde echter al een probleem. Judith Herzberg verklaarde: “Ik heb het boek niet helemaal gelezen. Of nee, ik heb het boek helemaal niet gelezen.” Zij was niet de enige, zo zou later blijken. Voor Grunberg zelf begon de avond echter wel erg mooi. Phara en Aguirre en Mark Schaevers prezen de Nederlander in een ellenlange inleiding als de grootste schrijver van zijn generatie. Hij bleek echter verrassend klein te zijn toen hij

zelfverzekerd het podium opstapte en hem door Phara een glas wijn liet inschenken. Op dat moment moet Grunberg's nachtmerrie begonnen zijn.

ONZIN

Eyskens mocht op dat moment namelijk het podium betreden. Hij had het boek wel gelezen, maar dat bleek het enige interessante wat hij te vertellen had. In een lang vraaggesprek antwoordde de Minister van Staat geen enkele keer op de vraag en raadde hij Grunberg aan ook eens zijn boek te lezen. De zaal ging er, uit plaatsvervangende schaamte, zowaar om lachen. Tragisch was het, hoe de oud-premier — die eerder al eens voorzitter was van de AKO-literatuurprijs — geen enkel zinnig

woord over literatuur kon uitbrengen.

ZIELIG

Het kamermeisje, zoals Phara en Mark Maaïke Neuville steevast noemden omdat zij uit het nieuwe boek voorlas, deed dat wel heel goed. Haar frisse verschijning verloor Grunberg van Eyskens' zielige praatjes. Bovendien waren de fragmenten die ze voorlas vaak grappig. Het was ongeveer de enige manier waarop de toeschouwers even in contact konden komen met de literaire klasse van Grunberg.

FOUTEN

De avond stak vol fouten. Wie wanneer moest opkomen was niet duidelijk. Welke spots wanneer moesten schijnen was dat evenmin. Jan Hoet zat een tijdje in het donker terwijl hij een gesprek voerde — of beter: kibbelde — over expressionisme en *écriture automatique*. De moderators, van wie je toch mag verwachten dat ze iets kunnen, faalden evenzeer. Naast het feit dat Mark Schaevers om de haverklap gecorrigeerd moest worden door Judith Herzberg, omdat hij bijvoorbeeld een nieuwe titel voor haar bundel verzonden had, liet hij vaak de gasten niet uitspreken en was hij zelf veel meer aan het woord dan de gasten zelf. Grunberg huiverde.

TAFEL

Toen uiteindelijk ongeveer alle gasten op het podium in een zeteltje zaten — nadat Mauro Pawlowski met wat je dan maar een hoogtepunt moet noemen, een muzikaal intermezzo had gebracht

(PERSFOTO / STEFAN VANLETEREN)

— was de avond helemaal verloren. Jan Hoet moest een oordeel vellen over een aantal schilderijen die de ongetalenteerde Grunberg gemaakt had. Hij had het lef niet om de waarheid te zeggen en het gesprek verzandde in een vreemdsoortige afwisseling van oratoren die kwamen spreken over iets waar ze niets van afwisten.

Dat Geert Buelens — nota bene de enige die zich had voorbe-

reid om iets interessants te komen vertellen — niet aan het woord kwam tijdens het gesprek, typeerde de avond. Dat Grunberg zich nu net onder de mensen begaf — want dat was eigenlijk het grote uitgangspunt van het boek — zal hem wel erg gespeten hebben vrijdagavond. Benieuwd wie hij zaterdagochtend nog aan zijn tafel dulde bij het ontbijt.

Filmfirmament

Boy A

Brave mensen als wij willen niet dat ex-gedetineerden zo maar in onze buurt komen wonen, ons gras afmaaien of voor onze kinderen zorgen. Gelukkig zijn ex-bajesklanten makkelijk herkenbaar aan hun gehavende bast, littekens in het gezicht en het getatoeëerde grondplan van de gevangenis op hun rug. Of toch niet? Wat als een knappe, naïeve jongeman als kind iets afschuwelijks heeft gedaan? Kan hij zich reïntegreren in de maatschappij? Op die vraag focust Boy A zich.

BO VANLUCHENE |

De 24-jarige Jack Burridge (uitstekend vertolkt door de jonge en nog niet al te bekende Andrew Garfield) arriveert in Manchester om na zijn zittijd een bescheiden leven op te bouwen. Daarbij wordt hij begeleid door Terry (een sobere Peter Mullan), die — nee toch — van zijn eigen zoon vervreemd is maar wel met hart en ziel vecht om Jack een eerlijke kans te geven, ondanks zijn verleden. Wat dat precies is, komen we maar met mondjesmaat te weten en dan nog laat regisseur John Crowley heel wat zaken onuitgesproken. Of hij het gedaan heeft, bijvoorbeeld.

Toch lijkt geen enkel personage gedreven te worden door iets wat lijkt op een origineel motief. Daar gaat het ook niet om. Hoewel geen van de gebeurtenissen onverwacht zijn, grijpen sommige scènes naar de keel. Het is bijvoorbeeld aandoenlijk te zien hoe Jack voor het eerst in het uitgaansleven terecht komt en de liefde ontdekt, op een leeftijd waarop anderen al meer ervaring hebben. Dat geeft hem een ongewone naïviteit die

door Andrew Garfield in schuchtere blikken wordt weergegeven, versterkt door de overvloedige close-ups en de vaak overbelichte kamers van Crowley.

LYNCH

Af en toe stoort het feit dat de mannelijke personages bovennatuurlijk gevoelig en diepzinnig met elkaar omgaan. Ook de ambiguïteit van het hoofdpersonage wordt wat te breed uitgesmeerd. Soms kijkt hij ietwat te goedbedoelend, of zijn de gebeurtenissen al te toevallig. Wel verrassend is de *love interest* van dienst — het is een verademing dat iemand die niet maatje 34 heeft als aantrekkelijk wordt geportretteerd.

De link met de zaak rond James Bulger, de peuter die 15 jaar geleden werd vermoord door twee kinderen, is te makkelijk te leggen. *Boy A* is nochtans gebaseerd op een boek van Jonathan Trigell, die naar een ander, gelijkaardig drama verwees. De vraag rond schuld en onschuld van een kind blijft echter dezelfde. In hoeverre draagt een tienjarige verantwoordelijkheid voor zijn eigen daden? De maatschappij lijkt in elk geval in extremen te denken als het gaat om gruweldaden. Met de hulp van de sensatiepers — Britse tabloids in dit geval, maar de pers dichterbij huis heeft zich al bijna even meedogenloos getoond — worden het al gauw hedendaagse heksenjachten en lynchpartijen.

Wie naar *Boy A* gaat kijken, zal zich misschien snel ergeren aan de makkelijke paden die het verhaal neemt. Maar wie zich onderuit laat zaken in zijn bioscoopzitje en geduldig wacht, zal flarden poëzie opmerken. We zeggen niet dat wij het kunnen weten, maar toch — wij kunnen het weten.

Belgian Asociality in Het Depot

“Wat we meemaken zit in onze muziek”

Begin maart brengt Belgian Asociality een nieuwe CD uit met de toepasselijke titel kaBAal. Om hun twintigjarig jubileum te vieren volgt er ook nog een limited edition DVD. Bovendien spelen de heren vrijdag in Het Depot met Funeral Dress. James, de vragenlijst!

GEERT JANSSEN |

Veto: De nieuwe CD wordt omschreven als “back to the roots”, waren jullie van het juiste pad afgeweken?

Tom Lumbeek (bas): «We waren zoveel jaar bezig en hadden beter leren spelen. We hadden een nieuwe gitarist met vijf jaar jazzstudio achter de rug. We hebben alles eens geprobeerd: Rammstein-toestanden, ska, reggae en symfonische rock. Dat was geen geheel meer! Dus hebben we gezegd: nooit meer! We zijn dan terug gegaan naar onze eerste vier platen: hardcore, 220 beats per minuut, echt heel strak.»

BIER

Veto: Hoe is het allemaal begonnen?
Lumbeek: «Wij gingen altijd met groepen als Zyklon A mee naar optredens en die kregen altijd gratis bier. Wij wilden dat ook, wij vier waren echt goede maten. We gingen altijd samen uit in Keerbergen. In plaats van altijd geld uit te geven, konden we beter gaan optreden.»
Veto: Wat waren de muzikale in-

vloeden toen?

Lumbeek: «Wij gingen zelf altijd kijken naar groepen als Dirty Rotten Imbeciles en Balthasar Gerards Kommando. Wij zagen daar altijd die anti-houding en warden dat pure negativisme beu. Wij waren niet tegen alles, het draaide om *fun*. Dat zie je nu nog op het podium: mensen amuseren zich. Ze komen niet naar ons om een boodschap te horen, maar om zich eens goed te laten gaan.»

BEGRAFENIS

Veto: Het nummer Voor De Noele, over een slachtoffer van zinloos geweld, is nochtans ook serieus.

Lumbeek: «Ik heb dat nummer geschreven de dag van zijn begrafenis. 's Namiddags was het repetitie en als zoets in mijn lijf zit dan moet het eruit. Wat we meemaken zit in onze muziek. De Noele, dat was wel horror. Eén steek met een mes in zijn ribben.»

Veto: Worden de nummers samen geschreven?

Lumbeek: «Vroeger was ik een

beetje een dictator, maar de rest vroeg daar ook om. Nu doen ze dat niet meer en dat vind ik veel plezier. Ik vind het moeilijk om compromissen te maken in een nummer. Je maakt iets en daar heb je een gevoel bij, maar als een ander daar iets tussen steekt, dan is dat gevoel weg. Aan de vorige CD hadden we teveel samen gewerkt.»

AJUIN

Veto: Wat voor publiek trekken jullie tegenwoordig?

Lumbeek: «Dat is een ajuin. In het midden heb je de zestienjarigen die uit hun bol gaan. Die botsen tegen de volgende wand: dat zijn de twintigers die twijfelen of ze wel zouden meedoen of niet. De volgende schil zijn de dertigers die dat echt niet meer durven. Dan heb je nog de veertigers, onze leeftijd. Soms hangen de groepen door elkaar, maar bij grote optredens zie je de verschillen heel goed.»

Veto: Kortom: punk is nog lang niet dood?

Lumbeek: «Punk is een filosofie, zich afzetten tegen de maatschappij. Dat kan nooit dood. Dat ga je altijd hebben, zeker als er ergens een lul als Bush rondhangt. Dat gaat van generatie op generatie door, zo simpel is dat.»

Steekkaart

Regie: John Crowley
Cast: Andrew Garfield, Peter Mullan, Katie Lyons
Duur: 100 min.

Release: 11/03/08

Kort: Strafmaat en herkansing

studio
L E U V E N

Cultuurkalender

DINSDAG 17/02

De goeie, de slechte en de lelijke — Het Gevolg

Theater — om 20u in de Minnepoort (www.30cc.be)

Kinderheil — De Queeste i.s.m. 't Arsenal

Theater — om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)

Film@LOKatiOn — The Life Aquatic With Steve Zissou

Film: 20u in Jeugdhuis Den Tube (<http://cultuur.loko.be/page/85/>)

WOENSDAG 18/02

STUDENT SPECIAL — All things come in waves — Arid

Muziek — om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)

Studenten krijgen voor 10 euro een concert van Arid, twee drankbonnetjes en een gratis afterparty hosted by Radio Modern

The Lunatics

Stand-up — om 20u in het Wagehuys (www.30cc.be)

I.O. / Een ziekenhuiskomedie — SKaGeN

Theater — om 20.30u in STUK

(www.stuk.be)

DONDERDAG 19/02

I.O. / Een ziekenhuiskomedie — SKaGeN

Theater — om 20.30u in STUK (www.stuk.be)

VRIJDAG 20/02

Funeral Dress / Belgian Asociality
Muziek — om 20u in Het Depot (www.hetdepot.be)

Rocky komt altijd terug — Buurman

Muziek — om 20u in het

Wagehuys (www.30cc.be)

Saint-Amour 2009

Literatuur — om 20u in de Schouwburg (www.30cc.be)

I.O. / Een ziekenhuiskomedie — SKaGeN

Theater — om 20.30u in STUK (www.stuk.be)

ZONDAG 22/02

Assim — LOD & Zefiro Torna

Klassiek — om 16u in de Predikherenkerk (www.30cc.be)

Kort Cultuur

VETO TRAKTEERT

En wel op een avondje cinema. Pieter Van Hees verraste vorig jaar al met het lugubere *Linkeroever* en komt nu aanzetten met *Dirty Mind*, een (melancholische) komedie over een verlegen man (Wim Helsen) die na een klap op zijn frontale hersenkwab transformeert tot een geboren vrouwenverslinder. Andere rollen zijn voor Robby Cleiren, Peter Van den Begin, Sien Eggers en Peter van den Eede. Wij delen met liefde vijf duotickets uit!

Mailen naar traktatie@veto.be.

STUDENT SPECIAL 30CC

Het Leuvense cultuurcentrum 30CC pakt voor de derde keer dit academiejaar uit met een Student Special. Na The Lunatics en Kommil Foo is het nu de beurt aan Arid om het studentenvolk aan zijn voeten te krijgen. Op woensdag 18 februari kan je voor 10 euro een concert meepikken van Jasper Steverlinck en de zijnen. Bovendien zit in die prijs ook nog eens een afterparty inbegrepen met Radio Modern: zij zorgen voor een feestje met Circombellico en The Modest Men. Elke student krijgt ook nog eens twee gratis drankbonnetjes voor bier of frisdrank. Alle info op www.30cc.be

ARTEFACT SUCCESVOL

Het Artefact festival (een initiatief van de provincie Vlaams-Brabant) van kunstencentrum STUK in Leuven, lokte de voorbije week 8.418 bezoekers. De zevende editie van dit mediakunsthierfestival liep dit jaar van dinsdag 10 tem zondag 15 februari.

Het grootste gedeelte van Artefact bestaat uit een expo van indrukwekkende mediakunstinstallaties uit binnen- en buitenland. Met het thema *Behind the image / The image behind* wierp deze tentoonstelling een blik op de intrigerende wereld achter het beeld. De expo was gratis te bezoeken en kon rekenen op heel wat belangstelling.

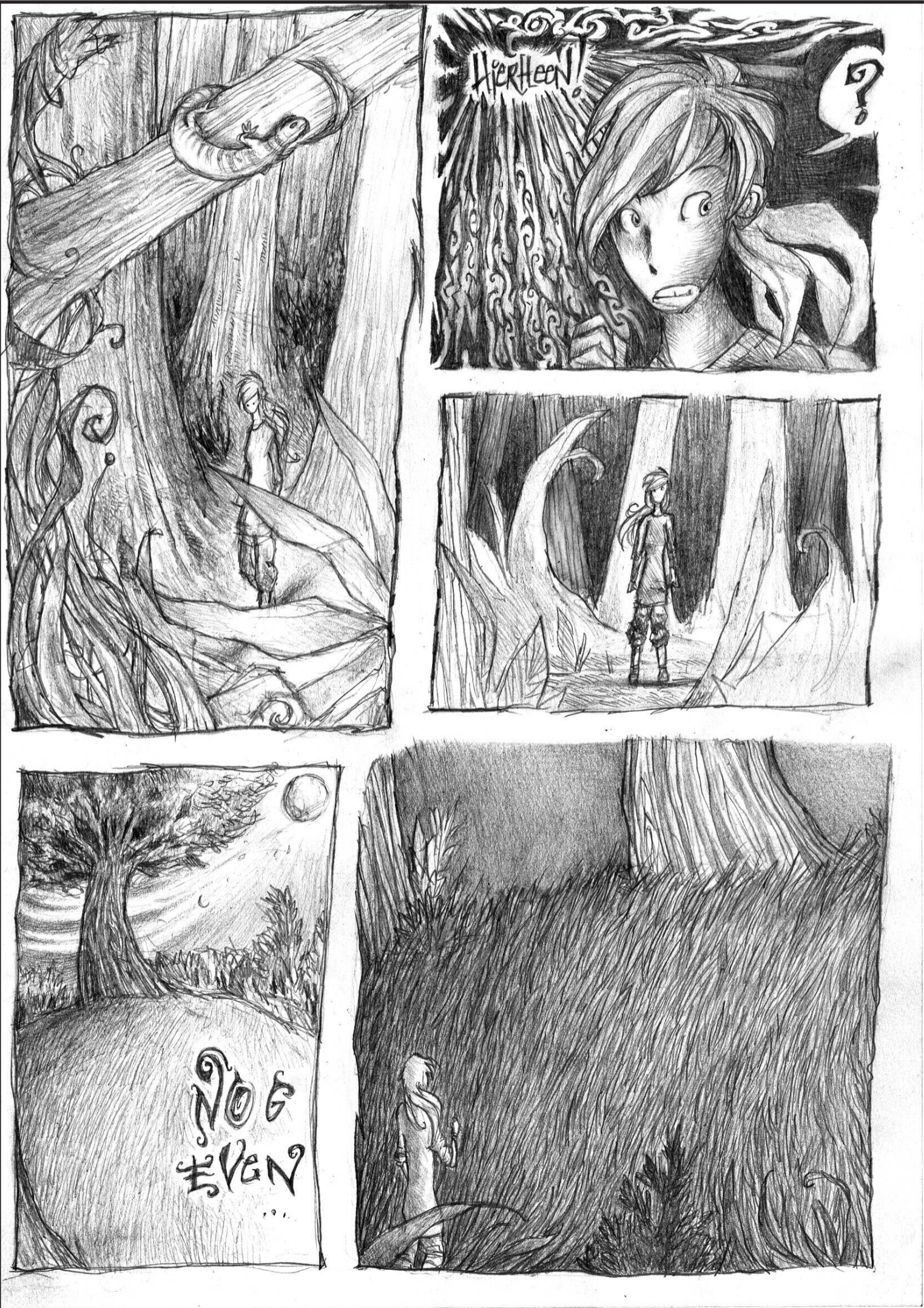
FILM@LOKATION

Voor de allereerste Film@LOKatiOn kiezen we voor Leuven's origineelste jeugdhuis. Den Tube is een boot die omgebouwd is tot jeugdhuis/fuifzaal. Je kan Den Tube vinden op de Vaart, net naast de brug en ter hoogte van X20 en Gamma. We spelen er *The Life Aquatic with Steve Zissou* van Wes Anderson. Steve Zissou, kapitein van de *Belafonte*, is een Cousteau-achtige diepzeeduiker en documentairemaker die met zijn kleurrijke en eigenaardige crew op zoek gaat naar een mysterieuze jaguarhaai die zijn partner doodde. Zissou zint op wraak en vaart met zijn bizarre allegaartje van matrozen, filmlui en wetenschappers richting avontuur.

"Met *The Life Aquatic* geeft Anderson zich wederom in de marineblauwe zone tussen bitterzoete melancholie en kurkdroge humor, maar nog nooit was het resultaat zó zonderling, zó wonderlijk en zó hartveroverend mooi. *The Life Aquatic* is een wonderbaarlijke trip, en Wes Anderson een wonderbaarlijk cineast."

(Erik Stockman in Humo, 5 maart 2005)

Een vervolgverhaal door Elias Gits (tekst: Vincent Vanneste)

Onder de Toga: professor Paul Moyaert

Van de Rolling Stones tot Shostakovitch

Elke week legt een professor zijn toga af en daarmee ook een verklaring van zijn goede smaak. Zonder ambtskleed zijn academici immers sneller geraakt en dat is net waar het om gaat wanneer Veto peilt naar de kunst of cultuur die hen kan vervoeren. Deze week gingen we op bezoek bij Paul Moyaert, professor in de Wijsbegeerte.

HERLINDE HIELE |

Professor Moyaert beweert zelf geen muzikkenner te zijn, al houdt hij wel enorm van muziek en weet hij precies welke muziek hij goed vindt en welke niet. Zijn definitie van goede muziek? Ze moet schuren, onmiddellijk bekliven en recht naar het hart gaan, tot tranen toe bewegen. Hij houdt van muziek die tegenwringt en verwrongen emoties weerspiegelt. Op vlak van klassieke muziek luistert hij enkel naar muziek vanaf midden negentiende tot midden twintigste eeuw. Hij is enorme fan van Shostakovich, vooral dan van zijn strijkkwartetten, en van Bartók. Beethoven gaat er soms nog net in, maar Hayden, Händel, Mozart en Vivaldi kan hij

Goede muziek moet schuren

nauwelijks appreciëren. Hij heeft er wel een aantal platen van, maar die staan helemaal achteraan in zijn kast. Dingen die absoluut geen kans maken zijn chansons, variété,

schlagers en kleinkunst. "Kleinkunst is iets afschuwelijks," aldus Moyaert.

BEKLIVEN

Een concertganger is professor Moyaert niet, hoewel hij het stiekem misschien wel graag zou willen. Hij ziet het niet meteen zitten om tussen een joelende massa te gaan staan. "Muziek kan mij namelijk iets te hard meeslepen," aldus de professor. Hij houdt er zeker evenveel van om zichzelf thuis te kunnen verliezen in muziek. Hij opteert dan voor stevast voor een kleine bezetting. Bombastische klassieke muziek gaat er niet in, tenzij misschien tijdens een concert, waar hij dan wel een symfonie van Shostakovitch weet te smaken.

Als tiener in de tijdsgeest van de jaren zestig, luisterde hij heel veel naar popmuziek, waarbij hij zich in de strijd tussen het Beatleskamp en de Rolling Stones-

(CHRISTOPH MEESSEN)

fanaten resoluut aansloot bij de laatste groep. "De Beatles hebben prachtige melodieën gemaakt, maar weten nooit te bekliven," aldus Moyaert. "Ook popmuziek moest dus iets woest en verscheurends hebben. De Rolling Stones hadden dat allemaal, zij koppelden het beste aan het slechtste."

DEUS

Als hij examens moet verbeteren, sluit de professor zich op zijn werkkamer, stevast met muziek op de achtergrond. Wanneer de concentratie verslapt gaan de decibels bij wijze van pauze even de hoogte in. Het zijn steeds toevallige ontdekkingen en tips geweest die hem op

het spoor van nieuwe namen in het muziklandschap brachten. Twee jaar geleden kreeg hij vlak voor de examenperiode van een vriend een

Horsepower eens te beluisteren, de groep van David Eugene Edwards en waarvan hij de muziek bijzonder weet te smaken. Bij de start van de

"De Beatles maakten prachtige melodieën, maar weten nooit te bekliven"

cd van dEUS. Hij vond die muziek zo goed dat hij ineens de klassieke muziek naar de achtergrond verschoven en op ontdekking ging binnen de moderne muziek. Van een assistent kreeg hij de tip om 16

laatste examenperiode ontdekte hij Antony & The Johnsons. Die muziek met hymnen over de tragiek van het leven, onmogelijke liefdes en verwerping is van het soort dat hem gewoon volledig meeslept.

Medica Culture Shot

Groot in Doc's

Volgende week palmt Medica het Leuvense culturele leven vijf dagen lang in. Op het menu staan zowel Raymond van het Groenewoud en Hannelore Bedert als Bart Peeters en — horresco referens — Milk Inc. Stof tot nadenken, dunkte ons en wij gingen op de koffie bij de verantwoordelijken.

GEERT JANSSEN |

Veto: Hoe is het idee ontstaan?

Raf Ganseman: «'t Was een zatte ochtend aan de toog.»

Ben Van Bylen: «Het idee bestond al langer. We hadden gehoord dat Medica (studentenkring geneeskunde, red.) vroeger Dire Straits op het Sint-Jacobsplein heeft gekregen. Ze waren toen geboekt net voor ze bekend werden. Tussen boeking en optreden zijn ze ontzettend bekend geworden. Toen wilde Dire Straits natuurlijk onder het contract uitkomen maar dat is niet gelukt. Dat is een ongelofelijke meevaller geweest voor Medica. Vandaar dat wij in dit ongelofelijk mooie gebouw zitten (Doc's Bar, red.)»

Dries Helsloot: «Wij zijn de grootste kring van Leuven maar wij zijn niet altijd de meest zichtbare kring. Wij wilden eens één keer iets groots doen en iets teruggeven aan onze leden. Dan niet op de goedkoopste manier van: we geven zeshonderd vaten weg.»

Raf: «We wilden direct iets doen dat nog niet gedaan is. De naam Bart Peeters is de eerste avond al gevallen. Het heeft wel lang geduurd voor het gelukt is. We wilden ook een grote artist in Doc's zetten. Dries heeft dan voor Raymond gezorgd.»

Ben: «Raymond leunt dicht aan bij de hardere rock. Als hij wil kan hij nog altijd stevig doorrocken. Waar

Bart Peeters eerder pop is en Hannelore Bedert meer naar kleinkunst gaat. Het zijn drie namen die vorig jaar samen op Nekkanacht stonden. Het voordeel hiervan is dat we elke avond iets totaal anders kunnen aanbieden. Comedy heeft een ander publiek dan Bart Peeters. Hannelore Bedert is een opkomend talent, wat veel intiemer is. Kortfilms is weer iets totaal anders. Met dan de ideale afsluiter: op donderdagavond TD in Alma 3. Het mooiste vind ik eigenlijk dat de artiesten zelf enthousiast zijn geworden voor het project. Bart Peeters speelt normaal gezien helemaal niet in Het Depot. Raymond van hetzelfde: hij speelt dit jaar alleen maar een theatertour met een fadozanger (Fernando Lameirinhas, red.). Oorspronkelijk was het antwoord dan ook: nee, het gaat niet. We hebben dan toch nog eens aangedrongen en het concept uitgelegd. Uiteindelijk is het het enige rockoptreden dat hij dit jaar doet. De avond voordien doet hij er ook een omdat het dan de moeite is om te repeteren.»

Veto: Medica is niet bepaald een kring die je met cultuur zou associëren.

Raf: «Dat is een feit. In het tweede jaar zat ik in de werkgroep cultuur. Wat hebben we dat jaar gedaan? We hebben de tickets van de Night of the Proms geregeld. De laatste jaren loopt dat veel beter.»

Dries: «Maar je mag wat wij qua cultuur doen ook niet onderschatten. We hebben elk jaar een concert in Pieter De Somer. In Doc's zijn er redelijk veel live-optredens. Vorig jaar is er een comedy night geweest met Xander De Rycke. Black Velvet komt elk jaar optreden, dat is Ierse folk. Uiteindelijk hebben we het aanbod wel maar we staan er niet voor bekend.»

<http://www.medica.be/cultureshot/>

Artefact

Een hele grote grijns

Voor wij naar Artefact trokken, hadden wij onszelf een plechtige belofte gemaakt. Drie zinnen zouden wij niet gebruiken: "Is dat nu kunst?" "Dat kunnen wij ook." En tenslotte: "Jamaar ja, met een goede uitleg kun je alles verklaren." Zullen wij hierin geslaagd zijn? Heeft de butler echt de moord gepleegd? En wat is er eigenlijk met Atlantis gebeurd?

JELLE DEHAEN |

Een van de eerste werken die wij zien, is een interactieve installatie van Kurt D'Haeseleer. Een interactieve installatie is een tv-scherm met wat knopjes aan. De installatie bestaat uit negen tv schermen waarop re-enactments van veldslagen afgespeeld worden. Een wat oudere toeschouwer vraagt, terwijl op de schermen vikingen en Napoleon te zien zijn, of het authentieke beelden zijn. De installatie is naar verluidt een reactie op de gemediatiseerde wereld. Onze reactie daarop is doorgaans een grote zak chips, maar wij zijn dan ook geen kunstenaars. Behalve bij mooie meisjes.

Taryn Simon heeft het wat traditioneler aangepakt. Hij heeft 64 foto's over de Verenigde Staten gemaakt. De foto's zijn mooi en bevredmend en het is dan ook één van de werken waar mensen langer bij blijven stilstaan.

De pool Arthur Zmijewski heeft een 25 minuten durende documentaire gemaakt waarin hij enkele bevolkingsgroepen die elkaar niet echt kunnen luchten —

joden, extreme nationalist, communisten en tot slot een stel katholieke huisvrouwen — heeft samen gezet en hen kunst laten maken. Het addertje onder het gras is dat de groepen elkaars kunstwerken mogen overschilderen, bewerken of simpelweg vernietigen indien ze dat willen. Dat levert uiterst boeiende beelden op. Wij zaten met een hele grote grijns op ons gezicht gekluisterd aan onze bank. Maar is dit nu kunst? Het zal vast een boeiend sociologisch experiment zijn en we hebben geen flauw idee wat kunst hoort te zijn, maar dit leek verdacht veel op bijzonder entertainende reality-tv die drijft op georchestreerde conflicten.

PROTSEERIG

De eerste paar werken van Artefact die wij zagen bevielen ons vrijwel allemaal. Helaas hadden we het hoogtepunt dan ruimschoots gehad. Wat volgde was, op een enkele uitzondering na, een aaneenschakeling van middelmatigheid of armtierigheid. Christian Andersson projecteerde een tekst van Phillip Dick op een scherm en aan

de andere zijde van het scherm was de tekst zichtbaar in spiegel-schrift. Hidden was een video-installatie die op een scherm een code -wat willekeurige lettertjes en cijfers- toonde die de kijker niet kon ontcijferen. Dat zal vast allemaal ontzettend diepzinnig zijn en indruk maken op bepaalde mensen, maar ons wist het geen tien seconden te boeien. En we hebben nochtans ons best gedaan.

We gaan nogmaals onze belofte breken en het toch zeggen: elk van die werken werd wel van een uiterst deskundige, en compleet protserige, uitleg voorzien. Een uitleg die steeds iets te wanhopig maatschappelijk relevant probeerde te zijn: alles was een kritiek of een in vraagstelling van de moderne maatschappij. Uiterst vermoeiend is dat. Volgend jaar mag, wat ons betreft, de brochure uit één zin bestaan: het is kunst, kijk er naar, geniet ervan en zwijg erover. Wij hebben ons uiteindelijk anderhalf uur weten zoet te houden op Artefact, maar het waren hoofdzakelijk een zestal werken die onze aandacht wisten vast te houden. En omdat we ze allemaal gehad willen hebben: de rest hadden we allemaal zelf gekund. Volgende week: de waarheid over de butler én Atlantis!

fABULEUS gooit hoge ogen met Playground Love

“Ze gaan allemaal dood”

Paul Baeten Gronda is wellicht één van de meest beloftevolle jonge schrijvers van Vlaanderen. Zijn debuut 'Nemen wij dan samen afscheid van de liefde' werd bejubeld door de media en de literaire kritiek. De verwachtingen liggen dan ook hoog voor het vervolg. Vorige week las hij voor op Kulturama, naar eigen zeggen “om zijn ego te strelen.”

JEROEN DEBLAERE |

Wat het stuk zo goed maakt, is moeilijk te zeggen. Het verhaal zelf is geen topper: zes jongeren zijn gekloond, enkel en alleen om later hun organen af te staan. Ze leven samen en wachten op hun dood. De meerwaarde ligt vooral in de sfeer en setting die een gevoel van vervreemding opwekt. Tegelijkertijd kan je je als toeschouwer wel inleven in de gevoelens en in het liefdesverhaal tussen de hoofdpersonages. Het is die spanning tussen herkenbaarheid en bevreemding die de voorstelling zo interessant maakt.

Daarnaast brengt het stuk ook een universele boodschap. Zelfs wanneer een situatie helemaal uitzichtloos is, proberen mensen toch op zoek te gaan naar hoop. Hoewel de personages eigenlijk gecreëerd zijn om te sterven, klampen ze zich vast aan alles wat hen kan redden. Vooral de liefde lijkt voor sommi-

gen van hen de ultieme redding. Die zware boodschap wordt evenwel afgelost met fantastische humor. *Titanic* als intertekst gebruiken in een toneelstuk is altijd een goede keuze. De spelers weten perfect een tragische situatie om te vormen naar een hilarisch beeld, maar ze kunnen even goed weer terugwisselen naar de serieuze kant van het stuk zonder de geloofwaardigheid aan te tasten.

Nog fantastischer was dat de regisseurs van het stuk Ruth Mellaerts en Steven Beersmans — zelf ook nog vrij jonge snaken — zich even konden vrijmaken voor een interview. Ze praten over de voorstelling, Ishiguro en het pikken van dialogen.

Veto: *Waarover gaat de voorstelling?*

Ruth Mellaerts: «Onze voorstelling gaat over zes mensen die in een soort van geïsoleerde school opgroeien. Vrij snel blijkt dat het geen gewone mensen zijn. Het zijn

een soort klonen die alleen maar op de wereld gezet worden om hun organen te doneren. Ze weten van in het begin dat ze rond hun twintigste moeten beginnen doneren en dat ze eigenlijk heel jong gaan sterven (*lacht*).»

Veto: *Het stuk werd beïnvloed door 'Never let me go' van Kazuo Ishiguro, maar jullie kregen de rechten op het boek niet. Hoe ga je dan om met zo'n tekst?*

Steven Beersmans: «Het was een geluk bij een ongeluk dat we dat niet mochten gebruiken, zo moesten we verplicht afwijken van de tekst. Wat we hebben overgehouden van het boek is eigenlijk het idee. Het is wel een sterk concept: wat gebeurt er met een groep mensen die enkel bestaan omwille van hun organen? Ook de stijl hebben we proberen te behouden.»

«Het boek gaat over vriendschap tussen mensen en over hoe ze omgaan met hun lot. Dat sprak ons aan: die ogenschijnlijk banale vriendschapsanekdotes binnen dat grotere verhaal. Het heeft tegelijkertijd iets universeels: het boek vertelt iets over ons als mens. Maar doordat we dan de rechten niet hadden, zijn we gaan kijken naar verwante films en boeken en daar

hebben we veel inspiratie uitgehaald. Een van die films was *Picnic at Hanging Rock*. Toen we de film zagen zijn we ermee aan de slag gegaan en hebben we daar wat dialogen uit gepikt. Zo zijn er nog veel films waar we ons door hebben laten beïnvloeden.»

Dood

Veto: *Het stuk geeft een lineaire indruk, hebben jullie ook geëxperimenteerd met verhaalstechnieken?*

Mellaerts: «Ik denk dat we allebei toch iets episch wilden in de voorstelling. Eerder dan een collagevoorstelling. We hebben wel lang gezocht naar een structuur voor de voorstelling. We voelden ook wel vanuit het boek dat die drie delen goed waren om aan vast te houden. Uiteindelijk is het een chronologisch verhaal geworden, behalve dat je met dramatische ironie werkt en dat je aan het begin van de voorstelling al ziet hoe ze eindigt. De kijker weet dan al: ze gaan allemaal dood.»

Beersmans: «Dat is ook wel interessant. In het begin vonden we dat het spannend moest blijven en dat we niet snel mochten prijsgeven wat er aan de hand is, maar we zijn er vrij snel achter gekomen dat

dat niet was wat we zochten. De toeschouwer was dan meer bezig met ontwaren wat er aan de hand is en had minder aandacht voor waar de voorstelling over gaat.»

Veto: *Je krijgt een ander soort spanning.*

Beersmans: «Dat was eigenlijk een heel goede zet van ons. Dan heb je die dood al gehad en dan kan je je focussen op het verhaal (*lacht*).»

Mellaerts: «Volgens mij maakt het dat ook makkelijker voor het publiek om zich in te leven. Je weet meer dan zij weten.»

Beersmans: «Je kijkt wel naar een reconstructie van het hoofdpersonage die als laatste overblijft en dus eigenlijk puzzelt en zich afvraagt welke keuzes ze gemaakt heeft in haar leven en of het anders had kunnen gaan. Dat is eigenlijk het doel. Dat geeft natuurlijk een soort van fragmentarisch effect omdat ze zelf kiest wat ze laat zien en wat niet. Soms gaat het om banale dingen, waarbij je je afvraagt waarom ze dat laat zien, maar voor haar zijn dat wel belangrijke zaken, net zoals dat met de herinneringen van ieder van ons is.»

Paul Baeten Gronda

De charme van het banale

De succesformule van fABULEUS — ze werden al een aantal keer genomineerd voor de Vlaamse cultuurprijzen — bestaat erin jonge, talentvolle speler(tje)s te omringen met professionele medewerkers. Die formule legt hen in het geval van 'Playground Love' geen windeieren. Het resultaat was een fantastische voorstelling waarin elke acteur boven zichzelf uitsteeg.

TOM DEMEYER & MAUD OEYEN |

Veto: *Hoe bent u als debutant bij zo'n prestigieuze uitgeverij als de Bezige Bij terechtgekomen?*

Paul Baeten Gronda: «Eigenlijk vrij toevallig. Ik heb film en scenario gestudeerd in Brussel. Hoewel die richting mij eigenlijk niet lag, ben ik er wel beginnen schrijven. Na de filmschool kwam ik terecht bij *De Laatste Show* waar ik het beeldarchief moest uitpluizen op zoek naar grappige beelden van gasten. Op een dag werd ik uitgenodigd door Yves Desmet, hij was in het bezit

wou schrijven.»

Veto: *Wat heeft al deze mensen overtuigd van uw talent?*

Gronda: «Ik denk vooral mijn stijl en ritme. Daarnaast neem ik geen blad voor de mond: het besef dat je eerlijk moet zijn in wat je schrijft, dat er geen taboes mogen zijn en dat je in je hoofd alle morele, burgerlijke en menselijke limieten die je hebt of hebt aangeleerd gewoon moet uitschakelen. Een debuut schrijf je ook met een *bigger than life*-gevoel. Je moet jezelf sowieso kunnen wijsmaken dat je boek het grootste debuut is dat ooit geschre-

maar dat wordt nooit expliciet gezegd. Ik schrijf over banale dingen, maar probeer daarmee wel een bepaalde periode te vatten. Heel wat van mijn vroegere vrienden hebben jaren lang in de zetel gelegen met hun Playstation, maar ze zijn gelukkig allemaal op hun pootjes terecht gekomen. De bovenlaag van een verhaal moet anekdotiek zijn, daaronder ligt de echte betekenis.»

Veto: *U had voorheen nog niet veel geschreven, hoe begint u dan aan een volledige roman?*

Gronda: «Mark Didden heeft mij geleerd dat er in Hollywood slechts één belangrijke regel is: je moet weten waar je naartoe wil. Voor mij was dat die eindscène van een gast die in onmin heeft geleefd met zijn vader, uiteindelijk toch beslist om het bij te leggen maar dan fysiek te laat komt. Dat was het belangrijkste, voor de rest heb ik daarnaartoe gewerkt.»

HALFTALENTEN

Veto: *U speelde vroeger in een hardrockband, vindt u het niet spijtig dat u niet in de muziekwereld bent terechtgekomen?*

Gronda: «Nee, ik ben daar vijf jaar geleden mee gestopt. Ik was het gewoon beu. Daarnaast besepte dat ik nooit de beste kon zijn. Een man wil absoluut in iets de beste zijn, liever de beste *Ikeakasten-in-elkaar-vijzer* dan een middelmatige hartchirurg. Ik heb mijn ding gevonden, geen spreekwoordelijk haar op mijn hoofd dat eraan denkt om nog een gitaar vast te pakken.»

Veto: *Ook niet als hobby?*

Gronda: «Ik geloof niet in hobby's, die zijn voor halftalenten of mensen die naar de Chiro gaan. Mijn bezigheid is schrijven en dat is het enige dat telt. Ik krijg het van mensen die zeggen: 'ik zou ooit ook nog eens een boek willen schrijven'. Ik maak mij

“Liever de beste Ikeakasten-in-elkaarvijzer dan een middelmatige hartchirurg”

gekomen van mijn sollicitatiebrief en was erg te spreken over mijn stijl. Hij vroeg me voor *De Morgen* te schrijven. Ik was verrast, want ik had nog nooit echt iets geschreven voor publicatie. Het was eigenlijk vrij absurd: ik mocht meteen columns gaan schrijven, iets waarvan ik dacht dat daar een bepaalde kennis, ervaring voor nodig was.»

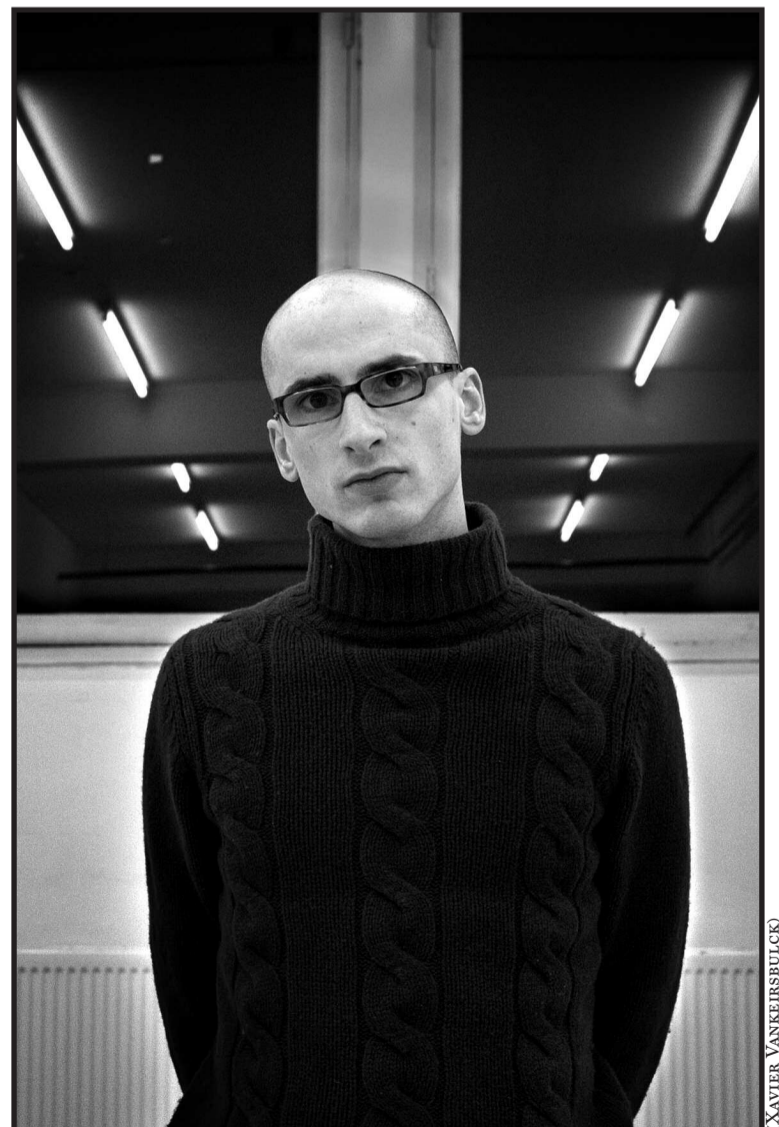
«Via mijn redactrice kwam ik dan in contact met Erwin Mortier, hij was zeer enthousiast over mijn werk en voor ik het wist zat ik op het bureau van Robert Ammerlaan, baas van de Bezige Bij. Het enige wat hij me vroeg was of ik wou debutteren bij hem en of ik op een laptop of liever op een typemachine

ven is, zeker bij een uitgeverij als de Bezige Bij. Ik heb nachten wakker gelegen omdat ik mij inbeelde dat Hugo Claus en Harry Mulisch op mijn schouders zaten. Om het op z'n Leuvens te zeggen: *ge moet echt vollen tuub durven gaan.*»

PLAYSTATION

Veto: *Uw debuut vertelt het verhaal van enkele jongeren die eigenlijk niet veel meer doen dan wat in de zetel hangen en Pepsi drinken. Wilt u hiermee maatschappelijk relevante thema's aansnijden?*

Gronda: «De actualiteit is eigenlijk niet zo belangrijk voor mij. Alles draait om dramatiek in een verhaal. Het is een boek over depressie,

(XAVIER VANKERSBULCK)

daar niet kwaad in. Neem nu zo'n fuck als Pieter Aspe, het enige wat wij gemeen hebben met elkaar is dat ons product allebei op papier wordt gedrukt en dat er een omslag omzit. Hij doet gewoon iets anders, hij heeft een handel van superslechte flikkenverhalen, wat gezien het intellectuele niveau van de gemiddelde Vlaming een vrij groot succes is. Ik vind dat niet erg hé, mensen zijn

misschien moe na een dag werken.»

Veto: *Voelt u zich dan beknott in Vlaanderen?*

Gronda: «Ik heb een dubbele relatie met Vlaanderen. Ik hou wel van de nietigheid. Hier in Vlaanderen ben je bijna gedwongen om alles te relativeren. Anderzijds is het zo dat de braafheid en de *narrow-mindedness* van veel Vlamingen mij wel stoort.»

KULEUGEN

Maandag 16 februari 2009 — jaargang 4 — 2008-2009 — nummer 12 — www.kuleugen.be

Kandidaat-rector Janssen

“Dankzij pioniers veranderen de dingen”

Campagneleider Jelle Dehaen verwelkomt ons op het hoofdkwartier van kandidaat-rector Geert Janssen. Bij een korte rondleiding valt vooral de jeugdige leeftijd en de geestdrift van de medewerkers op. Bij een lekkere kop koffie en vers gebakken wafeltjes interviewen wij Janssen.

DAVID FROST |

KULeugen: *Waarom hebt u besloten zich kandidaat te stellen als rector?*

Geert Janssen: «Ik heb mij altijd geëngageerd in de studentenpolitiek. Ik ben preses geweest, heb twee jaar in de Stal gezeteld en ben sergeant bij Voorpost. Het rector-

de kans kregen om te studeren. Ik wil dit veranderen: Washington lang genoeg de lakens uitgedeeld.»

KULeugen: *Strikt genomen kan u echter geen rector worden.*

Janssen: «Het zijn zo'n stellingen die de uitdaging alleen maar aantrekkelijker maken. Ik wil het ongelijk van de gevestigde machten, daar in hun ivoren toren in

kunstenars: alle lagen van de bevolking steunen mij. Vandaag nog kreeg ik steun van de beroemde wordenaar Armando Dios. En ik ga u wat verklappen, vandaag kreeg ik een e-mail van een vooraanstaande professor! Hij stuurde mij een email vanop het rectoraat! Kan u zich dat voorstellen, een email helemaal uit Moskou, het centrum van de macht!»

VROUW

KULeugen: *Wat gaat u concreet voor de studenten doen?*

Janssen: «De studenten moeten

schap lijkt mij een logische volgende stap. Leuven heeft dringend nood aan verandering. Ze moeten in Brussel en Straatsburg de stem van de student horen. Er loopt zoveel verkeerd aan deze universiteit. Vandaag nog vertelde een student dat hij vier uur op antwoord moeten wachten in verband met zijn ISP. Vier uur! Vindt u dat niet wraakroepend! Geen wonder dat de bevolking verzuurt. Er moet verandering komen. Door mijn levensverhaal ben ik uitstekend geplaatst om dit te bewerkstelligen. Mijn beide grootvaders hebben in de Limburgse mijnen gewerkt. Ik weet wat het is om te moeten knokken en hoe belangrijk onderwijs is. Eigenlijk doe ik het allemaal voor de kinderen. Jongeren zoals mijn grootvaders die nooit

Peking, bewijzen. Bovendien was het vijftig jaar geleden ondenkbaar dat een leek rector zou worden. Ooit konden vrouwen en zwarten niet stemmen. Dankzij pioniers veranderen de dingen. De Verenigde Staten hebben nu een zwarte president. Ook in Leuven kunnen we geschiedenis schrijven. Hoewel ik geen zwarte ben. Ik pluk geen katoen. Ik krijg wel regelmatig doodsb bedreigingen van Mark Eyskens. Sindsdien apprecieer ik zijn schilderijen nog minder.»

RECTORAAT

KULeugen: *Uw kandidatuur zou op heel wat scepsis kunnen rekenen bij het academische personeel.*

Janssen: «Laster van cynici die niet in verandering geloven. Studenten, arbeiders, intellectuelen,

zich niet afvragen wat ik voor hen kan doen maar wat zij voor de KUL kunnen doen. Het enige waar we bang voor moeten zijn is angst zelf en tijgers. In het verleden behaalde resultaten bieden geen garantie voor de toekomst. We lossen de problemen pas op als ze zich stellen. Ik heb geen seks gehad met die vrouw.»

KULeugen: *Welke vrouw?*

Janssen: «Zwijg uw lip, dat zijn uw zaken niet. Al wil ik wel toegeven dat er meerdere vrouwen zijn waar ik geen seks mee heb gehad.»

KULeugen: *Er gaan geruchten dat u een drankprobleem zou hebben.*

Janssen: «Drinkt u niet? Dan zijn we uitgepraat.»

“Wij zijn misbegrepen”

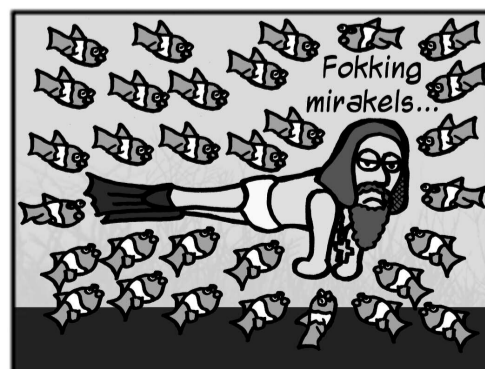
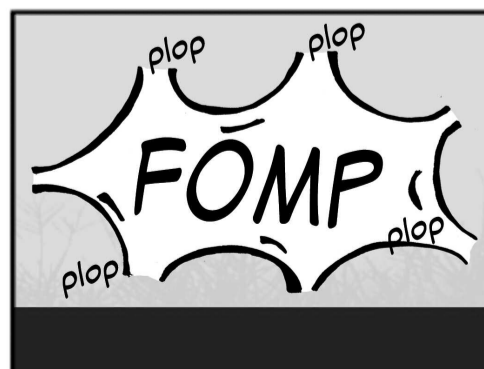
“We hebben in blok gestemd,” zouden de leden van de Academische Raadfractie van LOKO al enkele malen aan een journalist van Belga verteld hebben. Dat blijkt nu niet het geval te zijn, zo liet voorzitter Arne ons vorige week via postduif weten. Arne: “Ik ben blij dat ik eindelijk de kans krijg om alles recht te zetten. De uitspraak is verkeerd geciteerd en overgenomen. Ik dacht dat het over Leterme in plaats van Vervenne ging. Daarom zei ik: “Wij hebben op het Blok gestemd.”

Met onderstaande foto van een recente IJzerbedevaart wordt het rechtse karakter van de LOKO-voorzitter bevestigd.

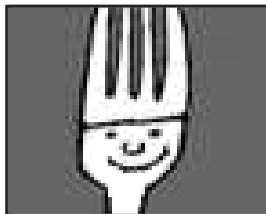
Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

*** Zoekertjes ***
 *** Spelling-Geerts zkt media ***
 *** Associatie K.U.Leuven zkt geld ***
 *** eindred zkt lief *** Fabbar
 *** Letteren zkt dorstigen *** Ruben
 *** zkt mails *** K.U.Leuven zkt
 *** zoekertjes: veto@veto.be ***

Menu van de week

in Alma 1-2-3

17 - 21 februari 2009

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Entrecote uit de Auvergne met kruiden	4,90
Koninginnenhapje A2+A3	3,40
Kippenlapje met groenten en saus A3	3,90
Macaroni uit de oven met ham en spinazie A2+A3	2,60
Spaghetti bolognaise A1	2,60-3,00
Tofuballetjes en wokgroenten met zoetzure saus 	3,90
Visfilet met mediterrane saus	3,90

woensdag

Kalkoenrollade met roze peperroomsaus	4,50
Kippenlapje met groenten en saus A2	3,90
Spaghetti bolognaise A3	2,60-3,00
Koninginnenhapje A1	3,40
Pensen met appelmoes	2,60
Steak met groenten en saus A1	4,90
Varkensgebraad met spruitjes	4,50
Vegetarische lasagne 	3,90

donderdag

Braadworst met bloemkool in room A1+A3	2,60
I Casarecci 	3,90
Kabeljauwbrochetten	4,90
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1	4,50
Koninginnenhapje A2+A3	3,40
Steak met groenten en saus A2	4,90
Witloofgratin met puree	3,90
Kippenlapje met groenten en saus A3	3,90

vrijdag

Chili sin carne en boontjessalade 	3,90
Koninginnenhapje A1	3,40
Kippenburger met ananas en paprika	2,60
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A2	4,50
Steak met groenten en saus A1	4,90
Varkensblokjes uit Sri-Lanka	4,50

zaterdag

Braadworst met bloemkool in room A2	2,60
Chili sin carne en boontjessalade A2 	3,90
Koninginnenhapje A2	3,40
Varkensgebraad met spruitjes A2	4,50

Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **pauscollege**

(advertentie)

veto

houdt je op de hoogte

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

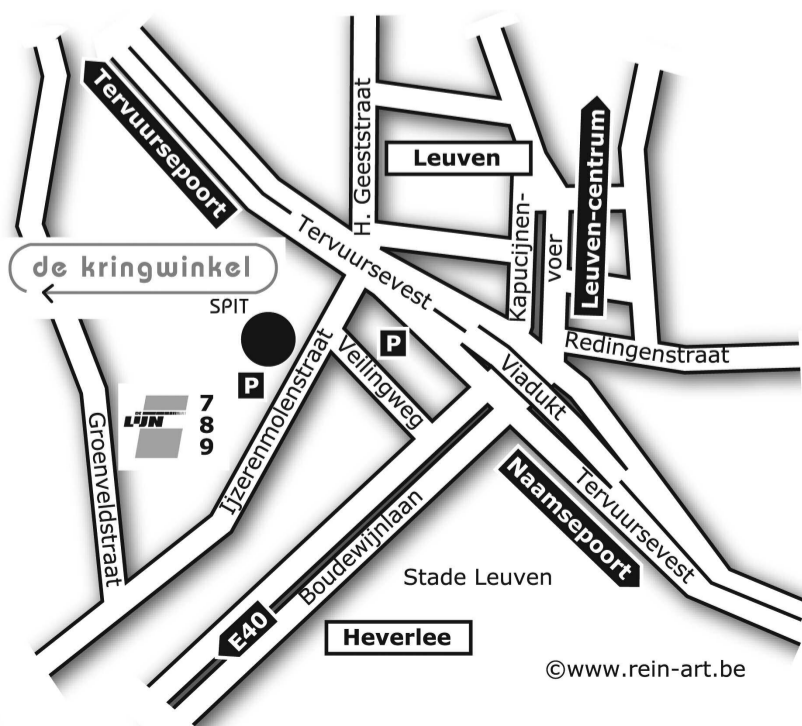
IJzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18u

zat: 10 - 17u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

©www.rein-art.be

(advertentie)

Colofon |

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 35 - Nummer 14
Maandag - 16 februari 2009

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Ken 'Bert Bibber' Lambeets

Redactiesecretaris & V.U.:

Christoph 'Pico Coppens' Meeussen
's Meiersstraat 5 - 3000 eLeuven

Redactie:

Maud 'Marge Simpson' Oeyen, Ruben 'Bollie' Bruynooghe, Christine 'Sam' Laureys, Eric 'Eric De Noorman' Laureys & Roel 'Billy' Moeurs

Medewerkers deze week:

Jeroen 'Jommeke' Baert, Joachim 'Filiberke' Beckers, Pieterjan 'Professor Gobelijn' Bonne, Liesbet 'Vittorio Wezel' Coolen, Jeroen 'Bobby' Deblaere Els 'Choco' Dehaen, Jelle 'Choco' Dehaen, Tom 'Tom Poes' Demeyer, Lisa 'Bompanero' Develtere, Herlinde 'Spip' Hiele, Maarten 'Tarzan' Goethals, Simon 'Kuifje' Horsten, Geert 'Suske' Janssen, An 'Prinses Zagemeel' Moerenhout, Kris 'Samson' Vanelderden, Xavier 'Robbedoes' Vankeirsbulck, Bo 'Carmen Pfaff' Vanluchene, Bram 'Sus Antigoon' Vanoirbeek, Stephanie 'Tante Sidonia' Verbeken

Cartoons:

Negu, Fannes & Sh3Ll4C

DTP:

Ruben Bruynooghe, Ken Lambeets, Christine Laureys, Christoph Meeussen, Roel Moeur

Eindredactie:

Els Dehaen & Roel Moeurs

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Annelies Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)

Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (, tekst, foto, lay-out,...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Kringkalender |

EKONOMIKA

Buizencantus@Ons Huis op 17/2 om 21u

MEDICA

Kortfilmfestival@Doc's Bar op 22/2 om 22u

Raymond Van Het Groenewoud@Doc's Bar op 23/2 om 20u

Hannelore Bedert & Iza@Doc's Bar op 24/2 om 20u

Comedy Night@Ons Huis op 25/2 om 20u

MEDISOC

No Limits 2 Night@MusicafE, Leuven op 19/2 om 22u30

MERKATOR

Temptation Party@Albatros op 19/2 om 22u

Pedagogische Kring

Event@ALMA 2 op 19/2 om 11u15

POLITIKA

carnaval-cantus@zaaltje achter Pavlov op 16/2 om 20u30

ladies night@politika kaffee op 25/2 om 20u

SPORT

WSF — Paaldansen@KHLeuven op 18/2 om 18u
WSF — Squash & wallibal@locatie later te bepalen op 25/2 om 18u

VLAAMS RECHTGENOOTSCHAP

Welsprekendheidstornooi@PDS op 19/2 om 20u

Minisudoku |

1		4	7					
			9			2	5	1
	9			1			4	7
		9			7	8		4
			4					
7		5	6			9		
4	8			7			9	
2	6	7			5			
					8	4		6

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9

Studentenradio op het
ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

Wij tikken met plezier al uw werkjes.

Kris Rosselle
Hof ter Bekelaan 12
3020 Herent-Winksele
Tel. 016/20 70 77

(advertentie)

Infrmtc?

Heb je al 'n semester hogere studies in bijvoorbeeld informatica achter de rug? Maar heb je nood aan een meer praktijkgerichte opleiding? Kom dan **Toegepaste Informatica** studeren aan de **KHLeuven**. In het tweede semester bieden wij, speciaal voor jou, 3 opleidingsonderdelen uit ons bachelorprogramma opnieuw aan:

- Beginselen van programmeren
- Computersystemen
- Wiskunde (deel 1)

Schrijf je snel in. Wie weet heb je dan in september een volledig eerste jaar achter de rug. Als dit geen goed aanbod is!

Bel of mail naar:
Marijke Reyskens
marijke.reyskens@khleuven.be
0475 49 50 24

Met een **verkorte** opleiding van de KHLeuven raak je snel aan de slag.

www.khleuven.be/verkortetrajecten

(advertentie)

“Ik probeer the real thing te brengen”

In de artiestenfoyer van de Leuvense schouwburg vlijt Herr Seele zich neer op een stapel lege bakken. Hij draagt een roze kostuum, ziet er vriendelijk uit en zwaait ongegeneerd nog een keer naar Arnon Grunberg, de man bij wie hij eerder die avond mocht aanschuiven aan tafel. Dat de man die avond nog niet veel had mogen vertellen, manifesteert zich in zijn ongebreidel-

de vertellust.

JEROEN DEBLAERE & EVELIEN VAN GERWEN |

Achter die West-Vlaamse spraakwaternafval en dat vriendelijke imago schuilt echter een man met een mening: “Journalisten hebben vaak geen achtergrondkennis. Ik heb meer background dan de meeste van die mannen. Ik ben dan maar een onnozele clown die strips maakt.” We slikken even en ontdekken waarom de man nog nooit een ‘djoef op zijn muil’ kreeg.

Herr Seele: «Ik hou me afzijdig van de Vlaamse actualiteit. Ik volg het niet. Dat meisje dat hier voorlas vandaag (Maaïke Neuville, red.), ken ik van haar noch van pluimen. Ik volg eigenlijk niets, ik haat de Vlaamse media, ik haat eigenlijk alles.»

Veto: Maar u woont wel in Oostende.

Seele: «Tegen mijn goeste. Ik ben werkelijk niet geïnteresseerd. Ik ben wel zot van de Vlaamse cultuur: de Vlaamse Primitieven. We zijn wel een groot land van schilders. Maar voor de rest, het actuele leven in Vlaanderen interesseert me echt geen barst. Ik ben daar niet mee bezig.»

Veto: Waar zou u dan wel willen wonen?

Seele: «Het zuiden trekt me altijd meer aan. Daarnet was ik aan het praten met Arnon Grunberg en Judith Herzberg — een fantastische vrouw — en ik had eigenlijk zin om te vragen: “Gaat u naar Israël voor het mooie weer?” Want het is vooral daarom dat ik in Israël zou willen wonen. Op BBC hoorde ik een programma over wandelingen maken rond Gaza. Daar schijnt een fantastische natuur te zijn, maar je kan daar nu natuurlijk niet meer gaan wandelen. Het is er veel te gevaarlijk. Er bestaat daar zelfs een reisboek over en dat trekt me wel aan.»

«Ik heb trouwens veel zin om te verhuizen naar het zuiden. Ik kan me daar wel goed amuseren, ik heb in Firenze gewerkt als . Ik zit graag in een gebied dat me totaal vreemd is en waar ik niet meteen word aangesproken door de mensen.»

ONDEMOCRATISCH

Veto: Wat houdt u tegen om te verhuizen?

Seele: «De situatie in Europa is tegenwoordig echt klote. Italië onder Berlusconi is een onmogelijk land, het is momenteel het meest ondemocratische land van Europa.

“We hebben het idee om naar Studio 100 te stappen”

Dat is een ramp. Ik zou best wel kunnen verhuizen, maar ik ben vooral een beetje gebonden aan Vlaanderen met mijn pianocollectie. Ik heb een soort van verantwoordelijkheid tegenover die piano’s; de verzameling is eigenlijk de geschiedenis van de Belgische piano en dat is heel belangrijk. Daarvoor moet ik dus nog een oplossing vinden. Maar dan zou ik wel verhuizen hoor.»

Veto: Hoe komt u aan die verzame-

ling?

Seele: «Via het internet: E-bay en zo. Vroeger ging dat nog via via, maar nu zoek ik vooral via het internet. Dat kost geen geld, piano’s verzamelen: er is niets dat goedkoper is. Je hebt een historische piano voor 100 euro. Maar je moet het kennen: ik zie in een oogopslag of een piano van voor 1850 is. Mijn collectie is dan ook een van de beste verzamelingen ter wereld en dat is geen graptje wi.»

KAMA

Veto: Waar bent u tegenwoordig mee bezig?

Seele: «Ik zit blijkbaar in de lift, want er komt een grote striptentoonstelling in Brussel. Het is de grootste striptentoonstelling die ooit gemaakt is in België. Het is de

Dat vond ik op zich al een interessant gegeven. Kama is namelijk wel een kunstenaar die veel met zijn ellebogen werkt. Ik laat mij eigenlijk doen, omdat ik me er niet tegen verweer. Als hij met zijn ellebogen werkt, dan doe ik daar niets aan. Kama heeft het door zijn inhalerige politiek bijvoorbeeld vrij moeilijk gemaakt voor Cowboy Henk om nog boeken te publiceren in Nederland.»

PEREN

Veto: Op welke manier dan?

Seele: «Ik geef een voorbeeld. Uitgeverij Casterman zal waarschijnlijk Cowboy Henk gaan publiceren in Frankrijk. Kama weet dat nog niet, maar als wij dat zouden doen, dan zou Kama die gegevens krijgen en hij zou niets anders doen dan Casterman bellen. ‘s Avonds om elf uur: “Hé, ‘t is hier Kama, kunnen we eens samenkomen, we zouden eens iets moeten doen.” Hij zal mij en Cowboy Henk de aarde vanonder de voeten nemen om zijn eigen werk gepubliceerd te krijgen bij Casterman. Hij zal er onmiddellijk tussenkomen en hij zal alle kansen

gen dingen te verkopen. Kama is dus mijn grootste voordeel en mijn grootste nadeel. Hij maakt Cowboy Henk, maar hij is zakelijk ook het grootste nadeel, omdat hij wegloupt met de, de, euhm, met de parels?»

Veto: de gebakken peren?

Seele: «Nee, ik zit met de gebakken peren (lacht).»

Veto: De boter?

Seele: «Ja, ja, met de boter dan

“Gaat u naar Israël voor het mooie weer?”

(lacht). We kunnen dat spreekwoord wel invoeren. Maar Kama is erg opportunistisch en ik vind dat niet goed voor een zakenman. Ik vind dat een zakenman meer moet kunnen plannen op lange termijn. Voor Kama is korte winst belangrijk, maar dat wil ik niet met Cowboy Henk.»

Veto: Heeft u verder nog plannen?

Seele: «Het is mijn theorie dat als je een lage kunstvorm beoefent, je je moet laten inspireren door een ho-

moelijk is om interessant te blijven met Cowboy Henk. Je zou kunnen zeggen dat de strip evolueert, maar de humor blijft onmiskenbaar hetzelfde. In de moppen zit eigenlijk wel weinig evolutie. De tekeningen evolueren wel en daardoor zien de moppen er anders uit. Maar we proberen de lezers wel te verrassen.»

«Ik denk eigenlijk dat, als puntje bij paaltje komt, mijn eigen leven interes-

santer is dan mijn strip. Ik denk dat Herr Seele groter is dan de strip die we maken. Maar ik zou later, als mijn leven afgewerkt zou zijn, liever hebben dat mijn kunst groter is dan Herr Seele.»

Veto: Is Herr Seele dan een product?

Seele: «Ja, toch wel. Net als Eddy Wally of Salvador Dalí of zo. Of Oscar Wilde. Het is een interessant gegeven. Het gaat om iconiciteit ook. Je wordt een icoon hé; een herkenbaar gegeven. Ik denk dat iconen in onze maatschappij heel groot zijn. Het kan wel zijn dat ik er naar streef zo’n icoon te worden. Het gaat er om jezelf veilig te stellen, een icoon worden.»

Veto: Bob Savenberg, de manager van Natalia, heeft ook een visie over Natalia als product.

Seele: «Ja, maar een heel domme visie. Natalia komt niet van de grond. Ik vind dat eigenlijk enorm slecht. Hier spreekt mijn agressie nu. Er zijn weinig mediamensen die zoiets zullen zeggen. Ik vind het slecht omdat er geen creativiteit in zit. Zij volgen iets na. Ik vind het veel interessanter om je eigen icoon te ontwerpen dat nog niet bestaat. Je moet je niet baseren op een of ander R&B-beeld dat we al kennen uit New York.»

BAKKES

«Wat is onze Vlaamse muziek eigenlijk waard, naar internationale normen? Niks, let’s face it. Amerikaanse hiphopartiesten of R&B-artiesten doen dat duizend keer beter. Ik zag de Wu-Tang-Clan in Brussel, dat was fantastisch. Natalia verzinkt in het niets in vergelijking met die mannen. Ze is zo’n braaf meisje dat op scène met haar kont staat te wiegen en dat nauwelijks kan zingen. Als ik iemand wil horen die goed kan zingen ga ik naar de opera of zo, daar heb ik Natalia niet voor nodig. Ik vind dat een complete mislukking. Volgens mij zit er toch een nuance in, in dat idee van iconiciteit. Natalia probeert een icoon te imiteren, terwijl ik eerder the real thing probeer te brengen. Ik denk dat ik wel the real thing ben ook. De ziel is belangrijk. Herr Seele, dat is doorleefd. Natalia, dat is niet doorleefd hé. Zij kan voor hetzelfde geld — en ik wil niet denigreren doen tegenover de barmeisjes hier — achter de bar staan en dat zal ons niet eens opvallen.»

«Mensen vragen mij soms: “Heb jij nog nooit op je bakkes gekregen?” Maar dat is nog nooit gebeurd in mijn hele leven. Ik zie er te vriendelijk en roze uit, denk ik. Maar daarachter zit wel een vreselijk agressieve natuur. Ik ben ook intellectueel onderbouwd. Dat is interessant. Ik zit in een genre, maar ik heb wel een bredere kennis. Het genre van de strip heeft als doelpubliek jonge puistenkoppen. Maar ik ben zelf bezig met maniërisme. Die spanning vind ik interessant.»

(AN MOERENHOUT)

bedoeling dat die expo de Belgische strip in beeld zal brengen. Dat is natuurlijk een waanzinnig idee, omdat de Belgische strip eigenlijk geen identiteit als dusdanig heeft.

«Ik vind Kama eigenlijk een heel slechte zakenman. Als je bedenkt hoeveel talent hij heeft. Hij is nota bene de beste komiek die ooit geleefd heeft in Vlaanderen. Ik zeg dat zonder de minste ironie. Maar juist waar hij goed in is, wil hij niet geweten hebben. Hij wil kunst maken, maar daar is hij niet zo goed in, volgens mij. Maar zakelijk moeten we dus vreselijk oppassen met Kama.»

«In Vlaanderen hebben we het idee om naar Studio 100 te stappen. Studio 100 weet dat nog niet, maar ik denk dat ze dat wel zullen willen. Ik weet dat als we dat zouden doen, Kama daar bij zal zitten. Hij wil zelf graag naar Studio 100 om zijn ei-

gere kunstvorm. Als je humor beoefent moet je je laten inspireren door het surrealisme. En dat doe ik. Maar mijn echte levensambitie is wel om die hogere kunstvorm te gaan ontwikkelen. Het echte schilderen. En dat is ernstiger.»

«Bij mij heeft het ook allemaal te maken met detail en verzorgd werk. Ik vind het ook eens leuk om een beeld te maken dat niet per se grappig is. Een sterk beeld ontwerpen vind ik belangrijk en met strip werkt dat soms niet omdat je nogal veel parels voor de zwijnen gooit; je moet veel produceren, je doet eigenlijk bandwerk, dat hoort bij strip.»

ICOON

Veto: Leest u veel andere strips?

Seele: «Nee, dat interesseert me niet. Zoals ik al zei, je moet je altijd laten beïnvloeden door een hogere kunstvorm. Ik moet wel zeggen dat het vrij